

Naslov — Address:
"NOVA DOBA"
6117 St. Clair Ave.
Cleveland, Ohio.
(Tel. Randolph 3889)

NOVA DOBA

(NEW ERA)

Naše geslo v tem letu mora
biti: dvajset tisoč članov do
konvencije!

URADNO GLASILO JUGOSLOVANSKE KATOLIŠKE JEDNOTE — OFFICIAL ORGAN OF THE SOUTH SLAVONIC CATHOLIC UNION.

Entered As Second Class Matter April 15th, 1926, at The Post Office at Cleveland, O., Under The Act of March 3d, 1879. — Acceptance for mailing at special rate of postage, provided for in Section 1103, Act of October 3d, 1917, authorized March 18th, 1926.

NO. 12. — ŠTEV. 12.

CLEVELAND, OHIO, WEDNESDAY, MARCH 21ST 1928 — SREDA, 21. MARCA 1928

VOLUME IV. — LETNIK IV.

IZ URADA GLAVNEGA TAJNIKA

POZIV ZA VOLITVE DELEGATOV ZA XIII. REDNO KONVENCIJO JSKJ

Kakor je bilo že objavljeno, se bo prihodnja konvencija v Ely, Minn. Konvencija se prične zadnji pondeljek meseca julija t. l. Člen IX. določa sledeče:

"REPREZENTACIJA IN VOLITVE DELEGATOV

1. Vsako društvo, ki šteje od 25 do 100 članov, tri mesece pred konvencijo in ob času konvencije, sme poslati po enega delegata; društvo, ki šteje 101 ali več članov, sme poslati dva delegata. Manjša društva, ki nimajo zadostnega stevila članov, poslati delegata, se lahko združijo v svrhu izvolitve delegata. Članku združena društva pa morajo šteti najmanj 25 članov. Članku združenih društva so izvzeti in so lahko voljeni za delegata, ne glede na to, akoravno niso člani jednote eno leto.

2. Volitve delegatov za redno konvencijo se morajo vršiti vmesna marca in aprila, na redni ali izredni seji društva, v letu, katerem se vrši konvencija. Društva, ki ne izvolijo delegata, kateri nominacijo so jasne, volitve pa morajo biti tajne. Če želijo tri ali več članov, mora odločiti absolutna večina oddihov glasov; ako niso absolutne večine, morata iti dva kandidata, določiti največ glasov, v ožjo volitev in tedaj odloči navadno izvoljen za delegata, to je, da ima vsaj en glas več kot polovica vseh oddihov glasov. Kandidat ki prejme največ glasov je namestnik delegata.

3. Delegat za redno ali izredno konvencijo zamore biti le tisti, ki je zmožen čitanja in pisanja; biti mora član jednote, ki je eno leto in član društva najmanj tri mesece ob času, v katerem se vrši konvencija. Nominacija je jasna, volitve pa morajo biti tajne. Če želijo tri ali več članov, mora odločiti absolutna večina oddihov glasov; ako niso absolutne večine, morata iti dva kandidata, določiti največ glasov, v ožjo volitev in tedaj odloči navadno izvoljen za delegata, to je, da ima vsaj en glas več kot polovica vseh oddihov glasov. Kandidat ki prejme največ glasov je namestnik delegata.

4. Tajniki krajevnih društev morajo poslati glavnemu tajniku imena in naslove izvoljenih delegatov na vzoreči za povest, katere preskrbi glavni tajnik, najkasneje do 31. maja v naslovu delegatov v Glasilu trikrat pred konvencijo.

Krajevne odbornike in članstvo in splošnem se opozarja, da ravljajo pri volitvah delegatov natančno po predpisih ustave o dnu, na katerih se bo volilo delegata.

JOSEPH PISHLER, glavni tajnik.

DRBNE VESTI IZ CLEVELANDA

TEDENSKI PREGLED

SILNA POPLAVA je zadela v zgodnjih urah 13. marca del južne Californije. Nekako 45 milij severno od mesta Los Angeles, v kanjonu San Francisco se je podrl velikanski vodni jez in na mala mesteca v Santa Clara dolini se je razlila silna povodenj. Posledice so bile grozne. Povodenj, ki je divjala po ozki dolini, je odnesla s seboj vse, kar je dosegla. Le malo ljudi se je moglo rešiti, ker se je katastrofa pripetila ob eni uri ponoči, ko je vse spalo. Dozdaj so iz razdenjanja spravili okoli 300 trupel. Več sto oseb se pogreša. Vseh trupel najbrže ne bodo nikoli našli, ker gotovo jih je povodenj odnesla mnogo naravnost v morje in jih zasula z blatom in kamenjem.

Prizadeta so bila mesteca Newhall, Fillmore, Saugus, Piru, Santa Paula, Saticoy, Castaic, Oborg in Camarillo.

Materijalna škoda se ceni na 15 milijonov dolarjev. Veliki jez je bil zgrajen pred dvemi leti in je zadrževal 38,000 akrov vode za potrebe mesta Los Angeles. Vzroki za zrušenje jeza se navajajo različni. Uvedenih je osem različnih preiskav, ena teh tudi od države California.

Tudi leopardov je v tistih krajih mnogo in dasi so zelo drzni, ne napadajo odraslih ljudi. Pač pa odnašajo iz vasi, prešiče, kokoši in včasi tudi otroke. Po godilih je tudi mnogo pitonov, to je velikih kač, divjih mačk, mravljinčarjev, medvedov in opic.

V Siamu je tudi mnogo slonov. Mnogo tisoč jih imajo domačini ukradenih in jih porabljajo za lov ali za raznega teška dela. Nadaljnje tisoče pa jih živi v obširnih gozdih. Ti potujejo za pašo iz kraja v kraj in več jih ali manjših čredah. Čredo navadno vodi kakšna starejša slonovka. Slone pobijati je v Siamu prepovedano, pač pa se jih sme lovit v svrhu udomačenja. Splošno je priznano, da so sloni mirne narave in niso človeku nevarni. Včasi pa kakšen slon nekako podivja, bodisi vsled kakšne bolezni ali vsled kakega drugega vzroka in taka žival je.

SENATNA komisija meddržavne trgovine še vedno vodi preiskavo o razmerah v premogarski industriji in je verjetno, da bo posredovala v dolgorajnem premogarskem štrajku, ki se vrši v državah Ohio in Pennsylvania. Operatorji in zastopniki organiziranih delavcev so mnenja, da bo mnogo škode na obeh straneh, če se sporazum ne doseže v kratkem času. Senatni pododsek,

pod pokroviteljstvom Carrolla, bo priredil dne 6. maja koncert na naš jugoslovanski koncert na gosli Mr. Zlatko Čaković. Koncert se vrši v Gimnastični dvorani Triglav Hall na Euclid Ave.

Veselica združenih društev J. K. Jednote v Clevelandu in vsebovala bo vršila v soboto 21. marca v Slovenskem Narodnem Domu na St. Clair Ave. Čistega dobička je načrtovana v pomoč stavkujočim.

Dramatično društvo Triglav "Rokovnjače" v nedeljo 15. aprila.

Poznani slovenski trgovec z gramofoni, Frank K. Černič, ima te dni veliko razstavo, ki traja do vključno z včeraj.

Redna mesečna seja skupnih J. S. K. Jednote v Clevelandu se bo vršila v petek 25. marca v Slovenskem Narodnem Domu na St. Clair Ave.

Poznani slovenski trgovec z gramofoni, Frank K. Černič, ima te dni veliko razstavo, ki traja do vključno z včeraj.

Dne 1. aprila bo predaval v Clevelandu odlični Jugoslovani, državnik Todoroff.

Dramatično društvo Triglav "Rokovnjače" v nedeljo 15. aprila.

Senatna komisija meddržavne trgovine še vedno vodi preiskavo o razmerah v premogarski industriji in je verjetno, da bo posredovala v dolgorajnem premogarskem štrajku, ki se vrši v državah Ohio in Pennsylvania. Operatorji in zastopniki organiziranih delavcev so mnenja, da bo mnogo škode na obeh straneh, če se sporazum ne doseže v kratkem času. Senatni pododsek,

(Dalej na 4. strani)

V SIAMSKIH PRAGOZDIH

DOBRA BESEDA O KAVI

Skoro vsak človek je že po naravi nekoliko lovca ali ribiča, kar nam je nedvomno ostalo v krvi iz tistih davnih časov, ko so se naši pradevi preživili včinoma z lovom ali ribolovom in jim je tudi največ zavjeta nudil gozd. Zato še danes ljubimo gozd in zato ima lov še danes veliko privlačno silo za marsikaterega izmed nas. Naša lovska hrepnenja seveda ostanejo največkrat neizpolnjena, kajti mnogo nas je usoda in takozvana civilizacija stalačila v velika mesta, kjer so psi, mačke in vrbiči skoro edina "divjačina", ki jo vidimo. Pa tudi v okolici, recimo v okrožju 50 milij, bomo le po izredni sreči naleteli na zbganega zajca, verico ali prepelico. Pri tem so še vsakovrstne sezonske omejitve, ki kratijo veselje navdušenim lovcom in tistim, ki bi radi bili.

Največkrat nam ne preostaja druzega, kot da svojo lovsko strast tolažimo z lovskimi dogodili srečejših lovcev, ki so imeli priliko študirati življenje v tropičnih džunglah in so znali tudi na zanimiv način opisati.

Tak zanimiv opis loveve divjačine je nedavno priobčil v nekem ameriškem magazinu Meriam C. Cooper, ki se je par let mudil v pragozdih Siam.

Mr. Cooper se ni podal v tropične pragozde z namenom, da strelja in pobija divjačino, ampak želel je načrtiti živih kar največ divjih živali, druge pa fotografirati ali pa proučevati njih način življenja v divjini. Posebno so ga zanimali tigri, ki so prav kralji pragozdom. Tiger se po navadi boji človeka in se ga ogne, če ni ranjen. V Nam dijkatu pa so tigri posebno kraljinci nekega strupa, ki se imenuje "caffeine". Kraljincu morda ni večja kot količina alkohola v navadnem kruhu. Vendar sitnim reformatorjem zadostuje že to, da se obregajo ob našo vsakdanjo kavo.

Nedavno pa smo čitali v Science Service izjavo profesorja biologije na newyorski univerzi, Ralph H. Cheney, glasom katere kava ni niti najmanj škodljiva, ampak nasprotno celo koristna in zdrava. Omenjeni profesor piše, da so preiskušali vpliv kave na ljudi in da se že mladiči navadijo na slast človeškega mesa in postajajo ljudem nevarni ko odrastejo. Ko se džungla polagoma umika riješivim poljem, se krči lovski revir tigra, plen postaja redkejši in velika mačka začne najprej napadati domačo živino, potem pa tudi otroke in odrasle ljudi. Naravno je, da se domačini tistih krajev, ki žive v lahkibambusovih kočah in ki so oboroženi z večjemu z nožem, silno boje teh velikih mačk in jih smatrajo za nekake posebljene hudobne duhove.

Tudi leopardov je v tistih krajih mnogo in dasi so zelo drzni, ne napadajo odraslih ljudi. Pač pa odnašajo iz vasi, prešiče, kokoši in včasi tudi otroke. Po godilih je tudi mnogo pitonov, to je velikih kač, divjih mačk, mravljinčarjev, medvedov in opic.

V Siamu je tudi mnogo slonov. Mnogo tisoč jih imajo domačini ukradenih in jih porabljajo za lov ali za raznega teška dela. Nadaljnje tisoče pa jih živi v obširnih gozdih. Ti potujejo za pašo iz kraja v kraj in več jih ali manjših čredah. Čredo navadno vodi kakšna starejša slonovka. Slone pobijati je v Siamu prepovedano, pač pa se jih sme lovit v svrhu udomačenja. Splošno je priznano, da so sloni mirne narave in niso človeku nevarni. Včasi pa kakšen slon nekako podivja, bodisi vsled kakšne bolezni ali vsled kakega drugega vzroka in taka žival je.

SENATNA komisija meddržavne trgovine še vedno vodi preiskavo o razmerah v premogarski industriji in je verjetno, da bo posredovala v dolgorajnem premogarskem štrajku, ki se vrši v državah Ohio in Pennsylvania. Operatorji in zastopniki organiziranih delavcev so mnenja, da bo mnogo škode na obeh straneh, če se sporazum ne doseže v kratkem času. Senatni pododsek,

pod pokroviteljstvom Carrolla, bo priredil dne 6. maja koncert na naš jugoslovanski koncert na gosli Mr. Zlatko Čaković. Koncert se vrši v Gimnastični dvorani Triglav Hall na Euclid Ave.

Dramatično društvo Triglav "Rokovnjače" v nedeljo 15. aprila.

Senatna komisija meddržavne trgovine še vedno vodi preiskavo o razmerah v premogarski industriji in je verjetno, da bo posredovala v dolgorajnem premogarskem štrajku, ki se vrši v državah Ohio in Pennsylvania. Operatorji in zastopniki organiziranih delavcev so mnenja, da bo mnogo škode na obeh straneh, če se sporazum ne doseže v kratkem času. Senatni pododsek,

pod pokroviteljstvom Carrolla, bo priredil dne 6. maja koncert na naš jugoslovanski koncert na gosli Mr. Zlatko Čaković. Koncert se vrši v Gimnastični dvorani Triglav Hall na Euclid Ave.

Dramatično društvo Triglav "Rokovnjače" v nedeljo 15. aprila.

(Dalej na 4. strani)

ZDRAVNIŠKI NASVETI

(Piše dr. Jos. V. Grakek, vrhovni zdravnik J. S. K. J.)
Visok krvni pritisk (dalje).

Preprečitev otrditve žil. — Vzroki visokega krvnega pritiska, Brightove bolezni in otrditve žil so si zelo podobni. Kot že preje omenjeno, spadajo med važne vzroke omenjenih nepričnih faktorji, kot preveliko razburjenje, trgovske in druge skrbe, prevelika zavest odgovornosti, prehudo stremljenje po kakšnem cilju, jeza, zavist itd. Kar bi se lahko smatralo za nekaj lahkega za sistem energa, more biti zelo teško breme za druzega. Tako obrabljanje krči življenje skoro vsakemu. Iz tega vzroka je dobro in patrno za vse, ki niso preveč založeni z zemeljskimi blagri, da žive mirno, ne skrbe preveč in se ne razburjajo preveč. Važni faktorji za omenjeno bolezzen so tudi: pretrdo fizične delo, prenasilenje, prevelika telesna teža, zabasanje in posebno še nezmerno vživanje opojnih pijač. Sifilis, protin in zatruljenje s svincem igrajo prav pogosto tudi važno vlogo.

Preprečitev otrdenja žil in visokega krvnega pritiska obstoji v tem, da odpravimo vzroke ali se jih izognemo. Če se otrditve žil in visoki krvni pritisk enkrat vdomači, treba je odpraviti vzroke in potrebitna je tako previdnost, kot je bilo navedeno pri srčnih ali ledvičnih bolezjih. Kogar se loti tako bolzen, bi moral takoj iskati zdravniškega nasveta. Napovedi, ki se jih izognemo. Če se otrditve žil in visoki krvni pritisk enkrat vdomači, treba je odpraviti vzroke in potrebitna je tako previdnost, kot je bilo navedeno pri srčnih ali ledvičnih bolezjih. Kogar se loti tako bolzen, bi moral takoj iskati zdravniškega nasveta. Napovedi, ki se jih izognemo. Če se otrditve žil in visoki krvni pritisk enkrat vdomači, treba je odpraviti vzroke in potrebitna je tako previdnost, kot je bilo navedeno pri srčnih ali ledvičnih bolezjih. Kogar se loti tako bolzen, bi moral takoj iskati zdravniškega nasveta. Napovedi, ki se jih izognemo. Če se otrditve žil in visoki krvni pritisk enkrat vdomači, treba je odpraviti vzroke in potrebitna je tako previdnost, kot je bilo navedeno pri srčnih ali ledvičnih bolezjih. Kogar se loti tako bolzen, bi moral takoj iskati zdravniškega nasveta. Napovedi, ki se jih izognemo. Če se otrditve žil in visoki krvni pritisk enkrat vdomači, treba je odpraviti vzroke in potrebitna je tako previdnost, kot je bilo navedeno pri srčnih ali ledvičnih bolezjih. Kogar se loti tako bolzen, bi moral takoj iskati zdravniškega nasveta. Napovedi, ki se jih izognemo. Če se otrditve žil in visoki krvni pritisk enkrat vdomači, treba je odpraviti vzroke in potrebitna je tako previdnost, kot je bilo navedeno pri srčnih ali ledvičnih bolezjih. Kogar se loti tako bolzen, bi moral takoj iskati zdravniškega nasveta. Napovedi, ki se jih izognemo. Če se otrditve žil in visoki krvni pritisk enkrat vdomači, treba je odpraviti vzroke in potrebitna je tako previdnost, kot je bilo navedeno pri srčnih ali ledvičnih bolezjih. Kogar se loti tako bolzen, bi moral takoj iskati zdravniškega nasveta. Napovedi, ki se jih izognemo. Če se otrditve žil in visoki krvni pritisk enkrat vdomači, treba je odpraviti vzroke in potrebitna je tako previdnost, kot je bilo navedeno pri srčnih ali ledvičnih bolezjih. Kogar se loti tako bolzen, bi moral takoj iskati zdravniškega nasveta. Napovedi, ki se jih izognemo. Če se otrditve žil in visoki krvni pritisk enkrat vdomači, treba je odpraviti vzroke in potrebitna je tako previdnost, kot je bilo navedeno pri srčnih ali ledvičnih bolezjih. Kogar se loti tako bolzen, bi moral takoj iskati zdravniškega nasveta. Napovedi, ki se jih izognemo. Če se otrditve žil in visoki krvni pritisk enkrat vdomači, treba je odpraviti vzroke in potrebitna je tako previdnost, kot je bilo navedeno pri srčnih ali ledvičnih bolezjih. Kogar se loti tako bolzen, bi moral takoj iskati zdravniškega nasveta. Napovedi, ki se jih izognemo. Če

MLADINSKI ODDELEK -- JUVENILE DEPARTMENT

POMLADNA BAJKA

"Otročiči," rekla je nekega dne vijoličja mamica pod zemljo svoji deci; "otročiči, čas bi bil, da pride na svetlo! Saj bi rada še malo pospala, ker je tako lepo toplo in prijetno temno tu spodaj — a ne pomaga nič, naš čas je prišel. Zvončki so že vsi davno zunaj, pravila mi je tolsta deževnica, ki je plazila včeraj tod mimo, in jagleci tudi. Poglejmo malo, kdo je pa sploh še tukaj, dajte, ganimo se, začnimo malo delati!"

In male vijolice so se zgranile, zlekniile in stezale; napolnilne so si žilice in koreninice v vlago in topino ter se poskušale dvigniti... Bum! je zadela prva z glavico ob povrje in skoraj bi bila omahnila, tako jih je zabliščalo. Urno je zaprla očesici — bila je izmed najmlajših in še nikoli zunaj. Poznala je le tesnobo in temino pod zemljino in je bila silno radovedna, kakšen je novi, neznani svet zgoraj. Da bi bila čim prej zunaj, se je bila z radostjo tako požurila. Kaj je bilo pač to, kar jo je tako zgodilo v drobnih očesci? To je bilo uprav čudežno! Vse novosti, ki jih je ugledala, ni sploh mogla pojmiti mala vijolica! Kje je vendar ostala mamica?

Vijolica je potociila okroglo solzico, ki je zdrsela starj, debeli travni bilki pred noge. "No, mala, si li' prišla tudi ti na svetlo? Kdo si pa prav za prav, mala zeleni krpica? Aha, že vem. Tu zdolaj stanuje vijoličja rodbina in tej pripadaš najbrže? Kaj pa gledaš tako otožno?"

"Tako me bode v oči!" stoče vijolica; bilka se ji pa smeje, da je kar odmeval.

"No, to si že lahko mislim, malčka! Spodaj v temi svojih očesec sploh rabiti nisi mogla, sedaj se pa nahajaš naenkrat v polni solnčni svetlobi. Ah, odpri očke na stežaj in poglej naokoli! Modrina nad tabo je mehki nebni prt, po katerem se sprejava svitlo solnce, ki je tako krasno, kadar se smehija; toplota se ti preliva po vseh udih! Ah!..." Bilka se je zlekniila od razkošja in pripovedovala dalje o lepem svetu, v katerega je bila došla vijolica, kakor pač zna pripovedovati preprosta travna bilka.

"Ah, sonce! To je najlepše, kar je sploh na svetu. Žal, da ga ni zmira pri nas. Modri nebni prt se včasih zamaže; počažejo se na njem večje in manjše bele in sive pege in lise — ljudje jih nazivajo oblake! Ljudje — veš, vijolica, to so silno velike in čudne rastline, ki pa niso prirašene k tloru, ampak hodijo prosti po zemljini, sedaj sem, sedaj tja — vedno po različnih krajinah. Jaž jih ne morem trpeti, ljudij! No, torej sivi madeži postanejo vedno temenji in ko dobi cel prt temenosivo barvo, ga da solnče oprati. Solnce pa tedaj popolnoma zgine. Tako silno — perot tam zgoraj, da dere voda časih v potokih na zemljo. Kliče se dež in jako dobro dé; mi vsi ga pijemo. Ali preveč ga ne sma biti! Nato se pa vrne solnce zopet in prt je vnovič čudovaloprano in modre barve. Sedaj je ljubo solnce vedeni pri nas, ali nekaj časa nas je prav skrbelo, da je umrlo. Nikoli se ni prikazalo. Na nebuh je bilo sivo in polno drobenih, belih krpic, je napalo na zemljo. Vsi smo drgetali tuge in mraza!"

Bele krpice so bile sneg, ali travna bilka tega ni vedela.

Dostikrat postane solnce tudi čisto majhno in se sprejava potem po temenem prtu, posutem z drobnimi, srebrnimi pičicami."

To so bile zvezde, ki jih je mislila bilka, luno in solnce je pa imela oboje za eno.

Strmeč je poslušala vijolica — toliko čudežnih novostij ni mogla pojmiti. "In sedaj?" je zavprašala, "kaj pride sedaj, ko odstrani?"

"To ti povem jaz," zakliče naenkrat soseda trobentica. "Mi jegliči in marjetice, žefran in še mnogo drugih smo že davno zunaj. Prvi so pa vedno zvončki, in veš zakaj? Ti imajo najboljši sluh! Ko tod pri nas tako dolgo traja mraz in zima, žalujejo vse rastline in drevesa, misleč, da ostane na svetu vedno ledeno, pusto in prazno, ter da morajo vsi, vsi umreti.... Tedaj pa prispe angeljček z neba s srebrnim zvončkom in zvoni takole:

"Bo pomlad vrnila se zopet na zemljo —

dvomiti nikar!

Spet z neba zasvetil, ogreval vas kmalu

bo solnčeca žar!"

Ali čisto pritajeno zveni zvonček in mi ga ne čujemo. Le neka sladka slutnja nas obide. Toda zvončki imajo silno tanek sluh, ti ga slišijo in mu zaupajo. Podvajajo se kvišku in zvonec ponavljajo resnicu, ki jo je pel angelski zvonček.

Toda ti hočeš vedeti, kaj se pride? Sedaj vsi delamo, da okrasimo svet za prihod kraljičine Vesne. Po tleh moramo me cvetke razgrniti pisano preprogo, v zraku razobesiti drevesa plapajoče zastave in koprene. Ko prihaja potem kraljična, zacetvo vsa drevesa belo in rdeče, cvetke se ji smehlajo in solnce se raduje, da raja veselja. Tedaj je velik, velik praznik! Napočil bo kmalu, dnevi so že dolgi in topli, le urno rasti in pij mnogo solnca in mnogo rose!"

In vijolica je slušala in srkala vase toplo in vlago in zrla krog sebe. Sprva drobno očesce ji je postajalo večje in večje in razvila se je čudokrasna vijolica! Uverjena sem, da se je nahajala med dragocenimi cvetkami v šopku, ki si ga je pripela kraljična Vesna, ko je romala skoz deželo — največja čast, ki more doleteti malo cvetko.

Mira.

THE TRAIL OF A LITTLE CANOE

There are trails that wind o'er the distant hills,
There are trails that lead to the sea,
There are gypsy trails in the autumn woods,
But this trail is dearest to me.

The trail of a little birch bark canoe,
White and gray, it winds away.

The dip of paddles, while the sun sinks low
As it goes to rest until another day.

Oh silvery trail, gently flowing afar,
The starlit trail of a little canoe.
I love it best of all earth's trails,
Because it leads to you.

CHRISTINE TROYA, Richmond, Calif.

EARLY ARRIVALS



When Betty heard such mournful notes out in the trees today She stepped outside to hear just what the birdies had to say. "Oh, dear," chirped one, "it's winter still! We thought without a doubt

That lovely spring had come up here and put Jack Frost to rout. Just think we've left that sunny south for this! It's going to snow!

We've nothing but our summer clothes—we'll freeze to death I know.

I hope indeed that little girl who fed us all last year Will see us soon or else we'll starve, as well as freeze, I fear." "Indeed you won't?" then Betty cried; "I've crumbs and suet, too,

For every little bird that comes up here too soon like you."

BUGLE CALLS

An evening breeze sings soft and low,
And shadows dancing, come and go.
Stars that shine in the summer sky,
Glimmer faintly, then fade and die.
A bugle calls from some mountain high,
Across the night its clear notes fly.
The bugle blows softly, and seems to say,
"Sleep. Sleep, until another day."
Only the pines whisper. The woods are still.
A trickling is heard. 'Tis the woodland rill.
Flowing on gently, down the mountain side,
Onward it goes, 'til it reaches the tide.
The bugle is sounded like a silver bell,
And its message to me is just "Farewell."

CHRISTINE TROYA, Richmond, Calif.



DESSERT—FOR A PARTY

Bake a plain white cake in a shallow pan so that it will be about three-fourths inch thick when finished. Recipe for this cake has been published before.

When ready to serve, cut sections from the cake, using a heart shaped cutter.

Make a slight hollow in the center of each heart and fill with red jam—strawberry or raspberry is fine.

On top of this put one serving of vanilla ice cream. Cut the cream from bulk ice cream using a round scoop so that the portion will be both neat and round. Sprinkle the top with coconut and drop on the very top three or four red candy hearts.

A dressy finish may be made by covering cream, but this is not really necessary.

This dessert is not only very attractive but is convenient as well for cake and cream are thus served together.

OTROCI SE STEJEJO

En panj,
pet podgan,
štiri miši,
očke briši,
semkaj glej,
brž povej.
kdo bo mance šel lovit?
Eden, dva
in tri in štiri, pet,
lovi, lovi sedem let!

(Slavko Savinšek).

AN INDIAN MYTH

When the little Indian boy stood at the door of his tent and looked with wonder at the brilliantly starred heavens, his old grandmother would whisper low in his ear the whyfor of the stars and the sun and the moon in the sky. Long ago there were no lights in the sky, no stars, no sun, no moon. There was no night and no day, but one long continuous gloomy twilight. Finally a meeting of the wise men of the tribe was called, and they discussed for many lengthy hours the advisability and the practicability of having more light. As each one thought his way was best the progress was slow, but finally it was agreed that the sun—a golden ball of light—should illuminate the sky in the day and that a moon and stars should be placed in the sky at night.

The first task after the decision was reached, was to manufacture the sun and the moon and the stars and this the wise men next set about to do. When the sun and the moon were made, the wise men arranged a plan for keeping them where they belonged in the sky and for this purpose two dumb flute blowers were engaged to carry the sun and the moon through their courses. At first they found the task very difficult and staggered so beneath the load of their burdens that the one who carried the sun allowed it to hang so low that it almost burnt the earth before he reached the mountain cave through which he was to pass during the night. But practice made perfect this task as it does all things and in due course the flute blowers carried their precious burdens safely through the paths of the sky.

Now the next task was that of arranging the stars in the sky and all the people gathered together to embroider the stars into beautiful patterns. Bears and fishes and all kinds of animals were skillfully made and fitted into their place in the heavens. This was long and tedious work, and while the people were still faithfully at it the people were still faithfully at it an old prairie wolf rushed upon the scene and noting what to him seemed an inordinate waste of time and a great fuss over a lot of useless embroidery, he willfully upset the plans of the patient people and scattered a large pile of stars all over the heavens.

And that is why the Indian grandmother carefully explains to the little Indian boy, there is such a confusion of stars among the few patterns which the Indians had arranged so carefully.

DETET ZLATO, KAJ TE ČAKA...

Dete zlato, kaj te čaka,
ko iz jutnjega mraka
dan zbudí se smehlajoč —
sanje sladke, lahko noč!

Dete zlato, ali sluti
duša tvoja v tej minutni
kaj prinese beli dan
mladim rožam sred poljan?

Kaj obiše slavčkov gnezda,
kdaj odklenka zadnji zvon
čež večerni nebosklon?

Dete zlato, kaj te čaka —
plašč ti stekm iz sanj, iz
mraka,
dā se varno skriješ v njem,
da se skriješ težkim dnem.

(Griša)

A CHINESE FOLK TALE

There is a bird in the southern part of China which is often heard, but very seldom seen. It is shaped like our brown thrush, but is a little larger. Its color is jet-black, and it has but one loud clear double note sounding like "Koo-o-o." The Chinese tell this story of the bird:

Many, many years ago two beautiful young girls went walking, one moonlight night. Hand in hand they wandered towards the hills to see the blossoms of the strawberry tree which open their petals only at night. This strawberry tree is a curious thing. It is a small evergreen with white flowers and fruit that is somewhat like our strawberry in shape and color. As the two girls were walking along together, chatting and singing, a great tiger suddenly sprang between them, and catching Ah Ko in his powerful jaws he carried her away into the depths of the forest.

Poor As Saw was so frightened that for a few moments she stood rooted to the spot in silence. Then she looked wildly around for Ah Ko. She ran into the forest calling as she ran: "Ah Ko, Ah Ko, my sister, where are you? Ah Ko-o-o-o!"

And she is still darting about the woods in the form of a little bird, calling continually as she flies: "Ah Ko-Ko-o-o-o!"

HIGH JINKS

Hey, come on Fellows, the jinks are on, The kids are cutting up high, They're climbing the trees in Rover's Woods And the limit you know is the sky. They're swinging low on the hanging boughs, They're springing from limb to limb, They're playing trapeze on the old forked tree Out there on the forest's rim High jinks! Where there even such stunts as these Since the circus last came in town It'll be all right while the jinks stays high. And no one comes tumbling down!

POREDNO SOLNCE

Solnce se je zameglilo, sredi dne v oblak se skrilo, ker se trudno spat je nameščali se srečni vrabci se smeiali, se smeiali, in ponorčevali: "Fej te bodi, solnce-šleva! Sredi dneva si zaspalo. Sram te bodi! Sredi dneva

Rado solnce bi zlasalo ptičjo čredo razcapano, pa za bele roke se je balo. Urno kapljic si je nagnabilo, z mrzlo plaho ptičke oskrnilo, vrabce mokre vse je v beg gnalo, skozi oblake škodeželjno se smalo. (Slavko Savinšek).

MLADINSKI DOPISI

Contributions from our Junior Members

MOJ ROJSTNI DAN

Dne 4. marca sem obhajala svoj 15. rojstni dan, nastopilo je zadnje leto otroške dobe. Prihodnje leto bom imela čast prestopiti k odraslim in enakovarnim članom J. S. K. Jednotne.

Vsi moji dosedanjih rojstnih dnevi so mi v najslajšem spominu. V krogu domače, tih sreča s par ožjimi prijateljicami se poveselimo po par ur v najpriprostežji zabavi.

Vreme zadnje čase je dokaj pustlo in kislo, komaj že čakan krasnih solnčnih žarkov, kajti ni dvoma, da se po vremenu tudi mnogi ljudje obračajo, tako da primer naši učitelji in učiteljice. Pri najboljši volji jim ne moreš z nobeno stvarjo ustreziti, ko pa jih bo obisalo zlato solnce, se bodo razjasnili njihovi obrazni in zopet bodo naši najboljši prijatelji.

The one poet that I am referring to is Henry Wadsworth Longfellow, being born in Portland, Maine, on February 27th, 1807. Here Longfellow enjoyed fishing and hunting this sport. Soon the boy moved to Brunswick, where he might have an opportunity of going to college.

It was now that he really started to write poetry. Professors at college seeing his ability along this line, had decided to keep an eye on him, also knowing that his career should be a poet.

Longfellow's father was a lawyer, and he urged his son to do the same, but this did not seem to interest him, therefore kept on studying literature. On graduating from college, he was called upon by the professors there on language and having advancements. He continued for about 18 years as a professor for children, long a time, he planned to spend all of his time writing poetry. His love for children was so great that he wrote poems expressing his thoughts for them.

His poems are written to help us forget sorrow, those that are fit in times of peace and then other descriptions places in this and other countries. Such are the poems that touch the heart.

Longfellow is loved by

THE HOME POET

Since we usually like to write on the history of some great presidents, it is also nice for us to write on the life of some great poets — who have written poems which interest both the old and the young.

The one poet that I am referring to is Henry Wadsworth Longfellow, being born in Portland, Maine, on February 27th, 1807. Here Longfellow enjoyed fishing and hunting this sport. Soon the boy moved to Brunswick, where he might have an opportunity of going to college.

It was now that he really started to write poetry. Professors at college seeing his ability along this line, had decided to keep an eye on him, also knowing that his career should be a poet.

Longfellow's father was a lawyer, and he urged his son to do the same, but this did not seem

MLADINSKI DOPISI

Contributions from our
Junior Members.

(Continued from page two)

give you a home and shall love you as my own son, for once I had a boy just like you and he died."

With this they started and two persons were made happy at one time.

I thank the Editor for the dollar check I received for an article in January issue.

Albert Godec (Age 14),
Lodge No. 78 J. S. K. J., Salida, Colo.

HOME

To have a home is one of the best things on earth. No matter if it is comfortable or not, well furnished or meager. To say you live at a certain place is better than all machines or aeroplanes or any other thing.

The mother and father working and striving, saving and putting money away, so that in their older years they may have a thing called home and roof for their children. Some parents who have better education earn money easier, but others who have come from distant lands, have to start by themselves, having no one to advise them. Then later in years after having a wife and few children, the parents are still working so that one day they might have rest. No one can imagine the happiness of a father, who comes home after working hard all day, to find he is greeted by smiling faces and a happy mother, who also is all tired.

An old rickety stove stands in the small kitchen, old furniture neatly dusted and placed in order properly, brightens up the rooms. An old oil lamp is flickering on the table, the children are playing on the floor, while mother and father reading the evening papers. Even though with such small possession the parents are happy for they have been blessed by a home and are living happily.

Amelia Leskovec,

Lodge No. 71 J. S. K. J., Cleve-
land, O.

SOPHIES FALSE NECKLACE

As Sophie entered the door and took off her coat and hat, she took off her necklace, but it was not there.

"Father, father," she screamed, "I had lost my necklace."

Father took the same route as Sophie was walking, but there was no trace of it.

She had borrowed the necklace from her neighboring friend. Mother had heard of this and said:

"Well, I suppose I'll have to buy another necklace and they are so expensive."

"Elizabeth!" cried Sophie, "I have lost your necklace. Father went to town to buy another one."

"Sophie, you foolish child," screamed Elizabeth, "it was False Necklace."

Julia Yuhant,
Lodge No. 20, J. S. K. J.
Gilbert, Minn.

THE CLOUDS

The clouds that sail across the sky,

I watched with joy as they hurry by,

The wind that blows them along so free,

Dancing, singing merrily.

And sometimes they shut out the sun,

Then one by one the raindrops come,

Faster, faster, faster yet,

Until they make the whole world wet.

Then the wind comes hurrying by,

To chase the rainclouds out of the sky,

Then the sun comes out unfurled,

To smile upon the lonesome world.

Dear Editor: This is the first time I tried to write a poem or story to the Nova Doba. I hope my first piece is not sent to the waste basket.

The man looked very sad and said: "Why don't you come, for it is too cold out for a little chap like you."

The lad turned away, a tear ran down his cheek and he said: "I have no home, nor mother or father or any one to take care of me. I stay with a friend of mine and have the consequences all

the time." The man spoke this, and I shall always read the stories in the

Nova Doba and I think they are very interesting.

Mary Unetic (Age 11),
Lodge No. 37 J. S. K. J.,
Cleveland, O.

Salida, Colo.

This is my first letter to Nova Doba. I read so many interesting stories and letters, that I thought I would write one. I belong to Lodge No. 78 J. S. K. J.

One day last summer my sister, two girl friends and I went out for a walk down to the river. It was very nice and warm. We came to a bridge and we were looking down into the river. We girls have seen a stick we thought it was a fishing pole. Then us girls start to throw rocks into the water. One of the girls went into the water to get the fishing pole, while the rest of us girls stood on the bridge and threw rocks down. So I found a sharp rock and I threw it and hit my girl friend right on the head.

The rest of us girls got scared because she didn't say a word and nearly fell into the river. Us girls ran down from the bridge to our friend, but we didn't have nothing to bandage her head. So one of the girls gave me an handkerchief and I put the handkerchief on her head and wiped the blood off. It sure did bleed. Then we took her to my house, washed her head and bandaged it. Then she went home, her mother gave her a scolding, she said, she should know better next time.

We all forgot about the fishing pole when the accident come so suddenly. Now from this day it bothers my girl friend yet where I hit her.

Jerry Varrant (Age 14),
Lodge No. 109 J. S. K. J.
Keewatin, Minn.

THE NIGHT WALKER

"There's a ghost in the house!" said my sister to my uncle.

"How do you know?" questioned my uncle.

"Why," she exclaimed, "every morning the stair door is open."

"Yes, I know," he said, "we will see tonight."

That night my uncle and my father sat up late into the night. When all was quiet, they heard a noise that sounded as if some one was opening a door.

"Here it comes," exclaimed my father.

In came a figure, clad in white. Who was it, but my little sister walking in her sleep.

"So this is our ghost, is it?" said my uncle laughingly.

Mary E. Stalcar (Age 13),
Lodge No. ? J. S. K. J.

McIntyre, Pa.

This is my first letter to the Nova Doba. I have seen so many interesting stories, that I thought I would drop a few lines.

I am a girl 12 year of age. In our town we have a school, but not so very large school, it is just a small one, it has four rooms in it and eight grades. I am in the sixth grade. Our teacher name is Mr. C. K. Conrath. He is kind to me.

We had snow here, we had a good time while we had snow. Now the snow is melting. It is getting Spring. We will have a good time in Spring. The birds will come back and they will sing beautiful songs. The grass will grow, the flowers will bloom.

This is all I got to write for this time. If my letter don't go in the waste basket, I'll write more next time. If some one want to write to me, my address is:

Miss Mary Kostick,
Box 128, McIntyre, Pa.
(Lodge No. 122 J. S. K. J.)

Absher, Mont.

Dear Editor: I received the one dollar check you sent me,

and am very thankful. I did not think the letter would be published, so I didn't expect anything. I like to read the letters and stories in the Juvenile page, and wish there were more.

The weather over here is all mixed up. At first it snows and then the sun shines on it the next day; makes mud; dries up and snows again. Today the sun is shining and it is quite warm outside.

As there is no news in this little camp, I think I will close with "good luck" to all the members.

Sincerely yours,
Rudolph Cvelbar (Age 12),
Lodge No. 58 J. S. K. J.

CAUGHT IN A TRAP

One day my friend and I went to try out a new hatchet. We had turns chopping down trees. We chopped down about ten, when we heard a noise. We went in the direction of the noise. We came up to a boy who was crying.

We asked him why was he crying. He said he could not get the wood home. We asked him: "Why don't you drag it?"

The boy did not answer, and we then asked him why did he not go home. He said he had his foot in a hole. We tried to pull it out and found that he was caught in a trap. We got his foot out and asked his name.

He said, "Roller Bearings," and we laughed for a long time. We helped him take the wood home and he said he would not go into the woods anymore.

Jerry Varrant (Age 14),
Lodge No. 109 J. S. K. J.
Keewatin, Minn.

Davis, W. Va.

This is my first letter to the Nova Doba. I am twelve years old and a member of the J. S. K. J. Lodge No. 106. I am in the sixth grade and my teacher's name is Miss Anna Bogdanovich. Our school is a three-story building which contains twenty rooms and a large auditorium. At the right hand side of the school building there is a good sized gymnasium. Many games have been played in the gymnasium by boys and girls from different places.

Since mining is about the only industry in Davis, many people have moved away and there are not as many pupils as there were a few years back from now.

In order to pass my subjects, I am studying very hard as I would like to graduate from the eighth grade as soon as possible.

In high school the boys and girls have different clubs and also a one-hour period for playing in the gymnasium on certain days.

This is all I have to write this time and I hope it will not be thrown in the waste basket.

Stanley Ujicic (Age 12),
Lodge No. 106 J. S. K. J.

NEVER CLIMB A TREE

Tom was climbing a tree. He fell and broke his knee. He had to go to the doctor to see

What could be done to his broken knee, The doctor thought it was quite bad.

"You've moved a bone, my lad."

Tom couldn't go out to seek what he had planned to do that week.

So Tom decided he would not climb a tree, In fear he might again break his knee.

Angela Zadnik (Age 11),
Lodge No. 20 J. S. K. J.,
Gilbert, Minn.

THE BIG SNAKE

One bright summer day I set out to go for a walk. It was in the afternoon, and the sun was hot. I felt tired and sat

under a tree. Soon I fell asleep. When I awoke I felt something in my pocket. When I looked there was a big snake. I began to cry. Some boys nearby hear me and came toward me. I told them about the snake. They took it out with some sticks.

I said: "Thank you," and away they went with it. I went home, too. It was late when I came home. I told my mother about the snake. When we looked in the pocket there were only sticks and some grass and a big hole in the pocket.

After that I never went for a walk myself. But best of all I wish that my first letter will not go in the waste paper basket.

Julia Varrant (Age 10),
Lodge No. 109 J. S. K. J.,
Keewatin, Minn.

GEORGE WASHINGTON OUR FIRST PRESIDENT

George Washington was born on February 22nd 1732. He lived in Virginia. George Washington was our first president, and so we call him the father of our country. Washington was a very thoughtful man. He was also polite and courteous and also a brave man.

He was first in war, first in piece, and first in the hearts of his country men.

George Washington was very thoughtful of others. I love Washington very much for all his truthfulness and bravery to our country. On the twenty second of February we took one whole history period talking about Washington. I learned very many new things about Washington that day.

I hope this letter will not go into the waste paper basket.

Josephine Bombich (Age 13),
Lodge No. 110 J. S. K. J.,
Elcor, Minn.

GENERAL SCIENCE

General Science is a study, That children do not like well, And the teacher usually gets angry

Whenever she takes a spell, When we got our promotion cards,

Most children always ponder, But I got a passing grade, And that was a wonder.

Gerald was the smartest lad, And always answered a question, Whenever the teacher would ask him

About spontaneous combustion. The teacher always liked him Because he was so smart, And she was almost crying When they had to part.

The children always gave the blame

To their dearest teacher (like fun),

Who once as I heard said, Was a very excellent preacher. And now dear children, I do think

That I will have to close, And if you want a picture I do not think I'll pose.

Jane Nagoda,

Lodge No. 108 J. S. K. J.,
Girard, O.

AN ACCIDENT

This accident occurred on the 20th of December. It was about 5 o'clock when a bunch of boys and I were playing hockey on the road. As some one shot the puck on the road, I went quickly after it, not noticing that there was a large bus near me. But it was too late, before I could get the puck, I was caught under the axel of the back wheels. The bus dragged me about 50 feet forwards. The bus stopped, people crowding to see me, but I was already in a man's arms.

He brought me in a car to the hospital. My mother and father also came with me. I was unconscious for quite a long time. I stayed in the hospital for two days and suffered a great deal of injuries on my

face and hips. I recovered soon.

Come on boys and girls, join this lodge, for it is a good one. Join and make it a success. It will help you some time when you won't know it.

Thank you very much for the dollar check.

Stanley Debevez (Age 12),
Lodge No. 20 J. S. K. J.,
Gilbert, Minn.

Center, Pa.

This is first time I am writing to the Nova Doba, and I belong to the lodge No. 33 J. S. K. J. I am twelve years of age, and I am in the seventh grade, and I go to Harding School which is between Center and Unity. I have to walk to school every day, which is about a mile. I do not mind going to school, because on rainy days we can play indoors. When I am through grade school, I expected to go to high school.

My father is a miner, and is out of work for about a year now. I have two brothers, and five sisters, one of my sisters is married, and two of them work in the Westinghouse. The ladies of Center are holding meetings every week for the miners, that are in need. They held a yoker party at Universal on March 10th, and gave prizes to the best players. For the money they get, they expect to buy things for the needy miners. They got a truck load of clothes for the miners, which they gave to the needy ones. There are many miners out of work and are living in barracks, and many of them are in need of food and clothes, and I feel very sorry for them, and I am glad that I do not have to live in the barracks, because I think they are very cold in this change of weather.

George Washington was very thoughtful of others. I love Washington very much for all his truthfulness and bravery to our country. On the twenty second of February we took one whole history period talking about Washington. I learned very many new things about Washington that day.

I hope this letter will not go into the waste paper basket.

Josephine Bombich (Age 13),
Lodge No

"Nova Doba"

GLASILLO JUGOSLOVANSKE KATOLISKE JEDNOTE

Lastnina Jugoslovenske Katoliške Jednote.

IZHAJA VSAKO SREDO.

Cene oglasov po dogovoru

Naročnina za člane 72c letno; za nečlane \$1.50, za inozemstvo \$2.

OFFICIAL ORGAN

of the

SOUTH SLAVONIC CATHOLIC UNION, Inc., Ely, Minn.

Owned and Published by the South Slavonic Catholic Union, Inc.

ISSUED EVERY WEDNESDAY

Subscription for members \$0.72 per year; non-members \$1.50

Advertising rates on agreement

Naslov za vse, kar se tiče lista:

NOVA DOBA, 6117 St. Clair Ave. Cleveland, O.

Volume IV. 83

POZIV DRUŠTВOM J. S. K. JEDNOTE

V zapisniku letne seje gl. od-bora JSKJ, ki je bil priobčen v Novi Dobi dne 22. februarja, je navedeno, da izide dne 18. julija, to je ob 30-letnici J. S. K. Jednote slavnostna številka Nove Dobe na 32 strane.

Navedeno je, da društva, ki tako žele, zamorejo za dotočno izdajo poslati svoje slike v priobčitev. Stroške klijejev pa bodo morala trpeti prizadeta društva.

Dalje pooblašča sklep glavne odbora društvene tajnike, da morejo nabirati v svojih naselbinah oglase za slavnostno izdajo Nove Dobe. Od vseh nabranih v kolektanah oglasov dobe 25% provizije.

Urednik-upravnik prosi društva, ki žele imeti svoje slike v slavnostni številki, da mu jih pošlje najkasneje do 15. maja 1928. Klijeje bo preskrbel urednik-upravnik, nakar bo obvestil društva, koliko imajo plačati zanje. V slavnostni številki se bo priobčila tudi zgodovina tistih društev, ki jo bodo pravočasno poslala. Tudi to mora biti v uredništvu do 15. maja. Isto velja za oglase.

Zgodovina društev naj bo opisana kolikor mogoče kratko in točno. Imena in številke naj se pišejo kolikor mogoče razločno. Društveni tajniki, ki žele v svojih naselbinah nabirati oglase za slavnostno številko, naj se obrnejo na urednika-upravnika za cene in druga navodila.

Društva, ki se v svrhu priobčitve slik v slavnostni številki dajo fotografirati, naj povedo fotografu, da potrebujejo sliko za klijej (cut) in do boli priobčia na časniškem paripiju. Fotograf bo vedel potem na kak način sliko izgotoviti. Pred odposlanjem slike naj se na zadnji strani s svinčnikom zapise, ime in številka društva, da se ne pripeti kakšna zmešjava.

Cenjena društva naj izvolijo vpoštovati, da je urednik-upravnik v tem predkonvenčnem času zelo zaposlen, slavnostna številka bo pa še posebno delo, katero bo moral vršiti, kadarkoli bo imel kakšno prostoročje. Iz tega vzroka naj ne odlasa predolego v vposlanjem slik, gradiva in oglasov. Vsaj 15. maja bi moralo biti vse v uredništvu.

Urednik.

V SIAMSKIH PRAGOZDIIH

(Nadaljevanje iz 1. strani)

nevarna. Tak slon bo raztrgjal bajto, da pride do ljudi in će dobi človeka, ga pohodi, da ni kaj pobradi. Edino takega podivjanega slona je dovoljeno v Siamu ustreliti. Posamezne črede divjih slonov se včasi tudi med seboj divje borijo za boljše pašnike. Vdomačeni sloni pa so v splošnem mirni in pohlevni, poslušni svojim vodnikom in zelo inteligenčni.

Divje slone lovijo v Siamu na različne načine. Najbolj priljubljen je način, da jih ponoči nazejo v trdno zgrajene korale kje v gozdovi. Gonjači včasi sledujejo črede slonov in po več dini in jih naganjajo proti koralu s širokim vhodom. Kadar pride čreda pred vhod medvladja srečno skovali novo ministrstvo, imena novih ministrov (izvezemši tri) se končujejo na "i." Slovenec je med njimi samo eden, Hrvat nobenega. Naše narodno gospodarstvo je divno. Ako se prodaja eno erarično kobilje za 500 dinarjev, znašajo stroški komisije 480 dinarjev, tako, da ostane erarju 20 dinarjev čistega izkuščka . . .

Neki priatelj, ki je svoječasno bival v Ameriki, mi poroča iz Jugoslavije med drugim tudi sledeče: "V Beogradu so po treh tednih medvladja srečno skovali novo ministrstvo, imena novih ministrov (izvezemši tri) se končujejo na "i." Slovenec je med njimi samo eden, Hrvat nobenega. Naše narodno gospodarstvo je divno. Ako se prodaja eno erarično kobilje za 500 dinarjev, znašajo stroški komisije 480 dinarjev, tako, da ostane erarju 20 dinarjev čistega izkuščka . . .

Iz tega kratkega poročila je razvidno, da ima tudi Jugoslavija svoje Sinclairje in Dohenye. Razlika je le v tem, da se tam šariči dinarji, tukaj pa dolgi tisoč novih članov. Pokažimo, da smo na mogočem drevesu JSKJ žive veje, katerih ni zmanj poljubil dih pomlad!

ZLATO VODILO

Farme v polarnih krajih.

Zarja dan pripelje, Dan darove razne S sabo nam prinese, Tožne in prijazne.

Zalosti se znebi, Predno dan ugasne, A spomin ohrani Na trenutke jasne!

To vodilo zlato Za življenje kratko Kožo ti ohrani Dolgo časa gladko,

(Simon Jenko).

Znanstveniki pravijo, da bodo tudi polarni kraji koristno izrabljenci, kadar bodo gorki in zmerno gorki kraji preveč naseljeni. Kraji kot Spitzbergen, severni kanadski otoki in deli Alaske, Canada in Sibirije zmorejo prerediti velikanske črede severnih jelenov in muskov. Te nam morejo zasigurati skoraj neizčrpno zalogo mesa in kož. Transportacija bo prilično lahka in tamkajšnji kolonisti bodo lahko v zvezi z ostalim svetom potom radio postaj.

IZ URADA GL. TAJNIKA

VIII. IZKAZ DAROV ZA STRAJKARJE

Mary Agnich, pomočnica v glavnem uradu \$5.00.

Nabral sobrat Anton Zidanšek, Box 163, Farrell, Pa., od članov J. S. K. Jednote in S. N. P. Jednote:

Frank Strach, \$1.05. Po \$1.00: Peter Slesnik, Mrs. Gorenc, Frank Hribar, Anton Valentinci, Joseph Cybler, Lovrenc Persin, Frank Rupert, Albin Germadnik, Mary Germadnik, Matevž Steblaj, Joe Germ, George Yosiny, Mary Malovich, Rosie Grubič.

Pa 50 centov: John Smolej, Mrs. Okron, John Šusteršič, Frank Žagar, Joe Novak, John Novak, Martin Žagar, John Maček, Rudolf Ločnikar, Mrs. Franko, Mrs. Paulinič, Frank Novak, Nik Kurtanič, Frank Rupnik, Ignac Heglar, Joseph Grame, George Okoren, Joe Kramer, Jakob Irc, Frank Žalac, Frank Germ, Peter Zuban, Frank Kramer, Mike Rupert, Frank Spek, Martin Peles.

Matt Laurich, 64 centov; Frank Štembali, 60 centov.

Po 30 centov: Mary Speck in Mrs. Furlan.

Po 25 centov: Antonija Gašper, Mary Matkovich, Frank Žagar, Frank Steblaj, Mary Biček, Kristina Lenarčič, Anton Bogolin, Karolina Smit, Joe Cimperman, Martin Miklec in neimenovan.

Joe Glavan, 17 centov.

Člani mladinskega oddelka: Albin Žagar in William Matkovich po 15 centov; Mary Rupnik 10 centov. (Opomba: Ce ni kateri izmed darovalcev označen v tem izkazu, naj se obrne na naslov nabiralca).

Skupaj \$ 33.50

Društvo Duluthski Slovani, št. 107. Duluth, Minn. 5.00

Skupaj \$ 43.50

Prej izkazano 1,453.99

Skupaj do sedaj spr. \$1,497.49

Joseph Pishler, glavni tajnik.

—

VSAK PO SVOJE

(Nadaljevanje iz 1. strani)

da nekoliko shujša. Revica pa se je nekoliko zredila, nakar so ji trdorsrečni pokazali železniško postajo in ji povedali, kdaj odpelje prvi vlak v smeri proti Evropi.

Prijatelj je vprašal prijatelja, kako se počuti, odkar je zaročen.

"Tako se počutim," je odgovoril fant resignirano, "kot bi imel veliko trgovino, pa da moram vsak čas napovedati bankerot."

V državi Ohio je tekla zibel Antisaloonske lige, zato je samoumenvno, da nas prohibicija hudo združuje. Požirek dobre pijače je treba draga plačati. Celo jetnikom v Cuyahoga okrajin ječi so do nedavnegra računali 75 centov za kozarček rakije.

Neki priatelj, ki je svoječasno bival v Ameriki, mi poroča iz Jugoslavije med drugim tudi sledeče: "V Beogradu so po treh tednih medvladja srečno skovali novo ministrstvo, imena novih ministrov (izvezemši tri) se končujejo na "i." Slovenec je med njimi samo eden, Hrvat nobenega. Naše narodno gospodarstvo je divno. Ako se prodaja eno erarično kobilje za 500 dinarjev, znašajo stroški komisije 480 dinarjev, tako, da ostane erarju 20 dinarjev čistega izkuščka . . .

Iz tega kratkega poročila je razvidno, da ima tudi Jugoslavija svoje Sinclairje in Dohenye. Razlika je le v tem, da se tam šariči dinarji, tukaj pa dolgi tisoč novih članov. Pokažimo, da smo na mogočem drevesu JSKJ žive veje, katerih ni zmanj poljubil dih pomlad!

PISANO TELE

(A. J. T.)

Bilo je v tistih časih, o katereh pravijo, da so lepi in zlati in bogve kakšni še. Hišica očetova, pa vinogradi, njive, travniki in gozdovi, ki so jo obdajali, bilo mi je pol sveta; drugo polovico pa je tvorila starinska ljudska šola, ki se je nahajala v pol ure oddaljeni vasi, kjer je bila tudi fara in sedež občine.

Moji mladostni ideali, kolikor jih ni viselo na zorečih jahodah in črešnjah ali opletala za kramvi in junci domaćih logov in dobrav, bili so v šoli. Rad sem hodil v šolo in prilično dobro sem izhajal z učitelji. Manj sreče pa sem imel s svojimi součinci, ker sem bil med vsemi skoraj najbolj droben, bled in boječ. Resno bolan nisem bil nikoli, pa me je kljub temu učitelji večkrat vprašal, če mi je slab, in mi svetoval, da naj grem malo vode pit. Po sliki so me hoteli napraviti za bolnega, jaz pa nisem nič vedel o tem.

Sorodniki in znanci so svedovali starišem, naj me dajo učitve krojaške obrti, ko dovršil šolo, češ, da za kaj drugačega sem preslaboten. Jaz pa sem sovražil šivanko, ker sem preveč ljubil prosto naravo. Nobile hrib ni bil prestrm zame, nobeno drevo previsoko. Vedel sem za vsa ptičja in veveričja gnezda v okolici, znal sem kje črnili znašajo med, natančno mi je bilo znano, kje dozore prve jagode in prve črešnje. Kot mora me je tlačila misel, da me po šolski dobri morda res privežejo k šivanki in mi bo vse življenje poteklo v zbadanju. Obraz mi je še bolj bledel, a srce mi je bilo veliko, zdravo in v beli svet hrepeneče. Kadar sem pasel živino, sem rad splezal na gric ali na visoko smreko in ugibal, kakšen je svet tam na zapadni strani, kamor je hodilo sonce spät. In v srcu mi je vstajala upornost, zakaj bi baš jaz moral biti vse življenje privezan na cveten in šivanko v mračni sobici. Ta upornost ni nikoli zamrla in še danes je živa in aktivna.

Toda tiste čase sem bil droben, bled in plah. Nihče ni vpoštaval mojih srčnih občutkov, razen učitelja, ki je bil, dasi po postavi pravi hrust, v resnicu mehka in blaga duša. Samo mamice in učitelja se nisem bal, pred vsemi drugimi pa sem imel strah. Součenci, močni in rdečelični, so me prezirali, in celo veroučitelj, ki je prišel dvakrat na teden v šolo, ni dosti maral zame, dasi tudi v njegovih predmetih nisem bil med zadnjimi. Bil sem pač revez, droben, bled in plah in dočlen za šivankarstvo.

Neki dan me je katehet polekal, da čitam svetopisemsko zgodbo o izgubljenem sinu. Saj sem bil dober v čitanju, toda ne vem kaj mi je bilo, da sem ga pri tisti priliki regimmentno polomil. Mesto da bi bil čital, da je oče v proslavu vrnitve izgubljenega sina zakljal pitano tele, dejal sem, da je zakljal "pisano" tele.

Součenci so se zakrohotali, meni pa je izginil zadnji sled krvi iz lic in plaho sem se ozrl okoli. Katehet se je muzal in mi ukazal, naj še enkrat prečitam dotični odstavek. In jaz sem še enkrat čital o "pisanim" teletu. Sledil je še glasnejši krohot in jaz sem se sesedel, osramocen v dno mlade duše. Nihče mi ni prišel na pomoc, in jaz bi se bil najrajsi razokal, toda oči so mi bile vróte in suhe kot pasji dan. Saj sem pozneje jasno videl v knjigi, da je bilo tele "pitano," ne pa "pisano," toda součenci so me še tedne potem dražili s pisanim teletom.

In takrat se je drobna rastlinica upora, ki je klija v momčem vodnikom, razvila v močen hrast, ki je bil odločno kljubovati vsemu svetu. Takrat sem se odločil, da se

Jugoslovanska

Ustanovljena l. 1898



Katol. Jednota
Inkorporirana l. 1901

GLAVNI URAD V ELY, MINN.

Glavni odborniki:

Predsednik: ANTON ZBASNIK, 4905 Butler St., Pittsburgh, Pa.
Podpredsednik: LOUIS BALANT, 1808 East 32nd St., Lorain, O.
Tajnik: JOSEPH PISHLER, Ely, Minn.
Blagajnik: LOUIS CHAMPA, Box 961, Ely, Minn.
Blagajnik neizplačani smrtnin: JOHN MOVERN, 412—12th Ave., Duluth, Minnesota.
Vrhovni zdravnik: Dr. JOS. V. GRAHEK, 303 American State Bd., 600 Grant Street at Sixth Ave., Pittsburgh, Pa.

Nadzorni odbor:

1. nadzornik: FRANK SKRABEC, 2418 So. 12th St., Omaha, Neb.
2. nadzornik: JOSEPH A. MERTOL, Box 1107, Ely, Minn.

Porotni odbor:

Predsednik: ANTON KOCHVAR, 1208 Berwind Ave., Pueblo, Col.
1. porotnik: LEONARD SLABODNIK, Box 480, Ely, Minn.
2. porotnik: LOUIS RUDMAN, 1013 Hartley Rd., Cleveland, O.
3. porotnik: JOSEPH PLAUTZ, 432—7th St., Calumet, Mich.
4. porotnik: FRANK KAČAR, 1231 Addison Rd., Cleveland, O.

Jednotino uradno glasilo:

NOVA DOBA, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Urednik in upravnik: A. J. TERBOVEC.

Vse stvari tikajoče se uradnih zadev kakor tudi denarne posiljave naj se posiljajo na glavnega tajnika. Vse pritožbe naj se posiljajo na predsednika porotnega odbora. Prošnje za sprejem novih članov in bolnina spričevala naj se posiljajo na vrhovnega zdravnika.

Dopisi, društvena naznana, oglasi, naročnina nečlanov v bolnišnicah, članov naslovnih naj se posiljajo na: Nova Doba, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Jugoslovanska Katolička Jednota se pripravlja vsem Jugoslovani za obilen pristop. Kdo želi postati član te organizacije, naj se zgleda na blizujočega društva JSKJ. Za ustanovitev novih društav se vabi na gl. tajnika. Novo društvo se lahko ustanovi z 8 člani in članicami.

uprem šivankarski obrti, da se umaknem malenkostnim razmeram domačega kraja in debata o pitanjih in pisanih teletih in pri prilici odpotujem tja daleč za solnec. Upor je prinesel rdečo kri in bledučica in mladostno moč v šibke ude. Meščana je aeroplana načrtovanega na bolnišnico v Sault Ste. Marie. Letalec je napravljen v založil 60

DOPISI.

Detroit, Mich.

Tem potom pozivljam člane društva Triglav, št. 144 JSKJ, da se udeležijo prihodnje seje, ki se bo vršila 1. aprila. Na določeni seji bomo imeli več važnih točk za rešiti. Vsem je znano, da se letos vrši konvencija naše Jednote, zato je želeno, da članstvo mnogoštevilno poseča društvene seje in na istih izraža svoje prepričanje in nasvete za izboljšave. Bratje in sestre, zdaj je čas razpravljati in govoriti o pravilih, pa po konvenciji. Nekateri člani so že taki, da se zdaj, ko je čas za razprave o pravilih, ne brigajo. Kakor hitro bo na konvencija končana, se bo pa brž kateri oglasili, češ, da tega ali onega delegati niso prav napravili, in da bi bilo to ali ono, treba predragačiti. Ne vsem, včas je že treba kakšno točko predragačiti, ker spremenjene razmere tako zahtevajo. Vseeno pa se moramo kaklikor mogoče izogibati preverkatnega splošnega glasovanja, ker to stane denar.

Važna zadeva, katero bomo morali rešiti na prihodnji seji, je tudi volitev delegata za prihodnjo konvencijo. Izbrati bomo morali iz naše srede moža, ki bo imel zmožnosti in voljo, da dela za korist JSKJ in nas vse. Želim torej, bratje in sestre, da se te seje udeležite kar mogoče polnoštevilno, da se vse budi v največjemu zadovoljnostju društva. Seja se bo pričela o pol desetih dopoldne 1. aprila na 102—6. Mile. Do tam se pride z Woodward poučno kaže. Ko pride do "6. Mile," vornite se proti "John R." ulici, boste hitro na določenem prostoru. Torej na veselo srečanje v nedeljo 1. aprila!

ODBOR.
Matt Vogrich,
predsednik dr. Danica št. 124,
JSKJ.

Gilbert, Minn.

Na seji društva sv. Ane, št. 133 JSKJ se je čulo, da je neka članica pisala na glavni urad zaradi neke bolne članice, in s tem isti škodovala na bolniški podpori. Ker se mi zdi, da ta sumnja na mene leti, se hočem oglašati. Pismo, o katerem se govorí, da je bilo glede te zadeve poslano na glavni urad, je bilo baje brez podpisa. Mislim, da na pisma brez podpisa se v glavnem uradu ne oziroma. Zakaj se dotična članica ni podpisala? Odkritočeno povem, da če bi bila jaz kaj pisala, bila bi pisala resnico in popravila, ter se ne bi bila sramovala ali bala podpisati svoje poslušati nastope naših pevcev. Nastopila so pevska društva: Bled, Ljubljana in Ljubljanski vrh. Niti se je videlo, kaj more načrti navdušenje in sloga. Na društvo Triglav, št. 144 J. S. K. Jednote najlepše spomlavljam vsem, ki so pripomogli k dobremu uspehu naše zadnje v nedeljo 1. aprila!

Dalje si stejem v dolžnost, da v imenu društva Triglav, št. 144 J. S. K. Jednote najlepše spomlavljam vsem, ki so pripomogli k dobremu uspehu naše zadnje v nedeljo 1. aprila!

Torej na veselo srečanje v nedeljo 1. aprila!

Peter Klobuchar,
predsednik društva Triglav, št. 144 J. S. K. Jednote.

La Salle, Ill.

V različnih slovenskih listih dan za dнем poročila iz raznih krajev širne Amerike, kako skušajo stavkujočim premogarjem pomagati rojaki, ki po štrajku prizadeti. Že med leti dni se vrši ostrejši boj med brezravnimi kapitalisti in organiziranimi delavci. Uspeh boja je v veliki meri odvisen tudi od nas. Vzdržali bomo v tem boju do končne zmage, organizirani delavci le, če bomo podpiramo, ne samo moramo, ampak gmotno. Stavkujoči premogarji in njih druženje, obvezujejo, stanovljivo in tudi finančno poskrbimo pri podpornih organizacijah. Med štrajkarji, ki potrebujejo pomoč, je več naših rojakov, točno, da je naša dolžnost, da jim možnosti pomagamo. Njih bo tudi naša zmaga, kjer je po operaciji za žolne kamne, (katerih je bilo

cije, ne odlašajte, ampak pri prvi priliki stopite v vrste J. S. K. Jednote, ki vam bo v pomoč preje ali sleje. Nihče namreč ne ve kdaj in kje nas nezgoda čaka. Pokojni sobrat Frank Briški zapušča žalujočo soprogo in šestero odraslih otrok. Bodit mu lahka ameriška gruda, njegovim milim in drugim pa naše iskreno sožalje.

Ivka Segota,
tajnica dr. št. 39 JSKJ.

Anaconda, Mont.

N A Z N A N I L O.—Članom društva Slovenec, št. 142 JSKJ in drugim rojakom naznanjam tem potom, da je bilo na seji tega društva dne 9. marca sklenjeno, da se prirede plesna veselica na velikonočno nedeljo, to je 8. aprila. Veselica se bo vršila v sv. Petru in Pavlu dvorani in se prične ob osmi uri zvečer. Vstopnina za moške je 75 centov; dame so vstopnine proste.

Vabljeni so tem potom vsi Jugosloveni iz te okolice, kakor tudi iz Butte, da nas posejajo na omenjeni večer. Igrali bodo slovenski tamburaši in gotovo ne bo nikomur žal, ki pride na našo zabavo 8. aprila. Čisti dobiček prireditve je namenjen društveni blagajni. Torej, rojaki in rojakinje v La Salle, Oglesby, De Pue in drugih bližnjih naselbinah, udeležite se kar v največjem številu gori omenjene prireditve in pomagajte s tem trpečim premogarjem in njih družinam. Natančni program obenih prireditve bo pravočasno naznanjen v slovenskih listih. Rojaki te okolice pa naj ne pozabijo 31. marca in 1. aprila. Pričakujete vas in vladino vas vabi!

Aurora, Minn.

Pozivljam člane društva sv. Jožefa, št. 85 JSKJ, da se polnoštevilno udeležijo prihodnje mesečne seje, ki se bo vršila 25. marca ob deveti uri dopoldne.

Z. A. Arko,

tajnik-blagajnik dr. št. 27 JSKJ.

Cornwall, Pa.

Cornwall je stara slovenska naselbina, klub temu pa se le malokdaj vidi kakšen dopis od tukaj. Zato sem se jaz namenil nekoliko opisati ta kraj. Slovencev nas je okoli 20 družin, precejšnje število pa je tukaj rojenih fantov in deklet. Ponavljajoč so člani J. S. K. Jednote. Na društvenem polju še dosti dobro napredujemo. Društvo št. 159 JSKJ šteje 39 članov odraslega in 26 članov mladiškega oddelka. Zgradili smo si svojo dvorano, ki nam vedno prinaša dobiček. V par letih se bo sama izplačala in nam bo lahko v ponos, da se članstvo tako zanima.

Na zadnji mesečni seji je bilo sklenjeno, da se prihodnja seja vrši 1. aprila ob deseti uri dopoldne. To izpremembo smo napravili zato, ker je druga nedelja v aprilu velikonočna.

Na dnevnem redu bo več važnih zadev, zato prosim člane, da se polnoštevilno udeležijo seje 1. aprila, da ne bo potem kakšnega preverkanja. — Z bratskim pozdravom

John Bradach, tajnik.

Chisholm, Minn.

Tem potom želim opozoriti slovensko občinstvo na Chisholmu in v okolici, da vprizori društvo sv. Ane KSKJ na dan 25. marca sklenjeno, da se premeni čas naših mesečnih zborov. Dozdaj so se seje vršile vsake tri meseca v bodoče pa se bodo vršile vsake DRUGO nedeljo v mesecu, točno ob dveh popoldne, v Shinnstonu, W. Va. Toliko v obvestilo vsem članom našega društva.

John Cvetan, tajnik.

Shinnston, W. Va.

Tem potom naznanjam članom društva sv. Janeza, št. 179 JSKJ, da je bilo na seji dne 4. marca sklenjeno, da se premeni čas naših mesečnih zborov. Dozdaj so se seje vršile vsake tri mesece. Prva revizija tega leta se vrši pred prihodnjo sejo 1. aprila in se prične o polu ene popoldne, torej eno uro prej kot se prične pobirati asesment. Prosim nadzornike, da to obvestilo vpoštevajo, vse ostale člane in članice pa, da se polnoštevilno udeležijo seje dne 1. aprila, to je načelno nedeljo popoldne. — Z bratski pozdrav!

Mary Champa,

članica dr. št. 150 JSKJ in 156 KSKJ.

Diamondville, Wyo.

Rojakom širom te dežele sporočam žalostno vest, da je društvo sv. Mihaela Arhangela, št. 27 JSKJ izgubilo dobrega člana, sobrata Jurija Kalana. Umrl je dne 2. marca t. l. v Mayo kliniki v Rochester, Minn. Pokojnik jebolehal od 20. decembra 1927, in dne 26. februarja se je odpeljal v prej omenjeno kliniko, kjer je po operaciji za žolne kamne, (katerih je bilo

245), umrl. Rojen je bil leta 1880 v vasi Pevna, fara Stara Loka, okraj Kranj na Gorenjskem v Sloveniji. Pristopil je k JSKJ 21. julija 1907 v Cumberland, Wyo., in sicer k društvu Marija Danica, št. 28 JSKJ. Ob pristopu v društvo je bil star 28 let. Pogreb se je vršil po katoliških obredih in z mašo zadušnico iz društvene dvorane v Diamondville na pokopališču sv. Patrika v Kemmerer, Wyo., dne 6. marca dopoldne. Pokojnik je bil tudi član društva Bratje Miru, št. 253 SNPJ. Obe društvi, to je JSKJ in SNPJ sta se udeležili pogreba korporativno; istotako tudi Sublet-Cumberland Zveza. Omenjena zveza, in obe društvi so mu na krsto položili krasne vence v zadnji spomin.

Pokojni Jurij Kalan zapušča tudi žalujočo soprogo s tremi nedosrlimi otroci in sestro Marijano Cenar na farmah v Homedale, Idaho; v starem kraju pa očeta in dva brata in dve sestri. Starješi brat Frank Kalan ima gostilno v Stari Loki, mlajši Matej je oženjen na posestvu (po domače pri Šimovcu); sestra Marija je omožena Bergan, Ivana pa je še neomožena. Vsi bivajo v Stari Loki na Gorenjskem.

Pokojni Jurij Kalan zapušča tudi žalujočo soprogo s tremi nedosrlimi otroci in sestro Marijano Cenar na farmah v Homedale, Idaho; v starem kraju pa očeta in dva brata in dve sestri. Starješi brat Frank Kalan ima gostilno v Stari Loki, mlajši Matej je oženjen na posestvu (po domače pri Šimovcu); sestra Marija je omožena Bergan, Ivana pa je še neomožena. Vsi bivajo v Stari Loki na Gorenjskem.

Tem potom se v imenu družine in društva št. 27 JSKJ najprisrenejše zahvaljujem vsem udeležencem pogreba in darovalcem vencev in cvetlic. Hvala vsem, prizadeti družini in srodnikom pa iskreno sožalje!

Ti pa, sobrat Jurij Kalan, počivaj v miru, blag Ti bodi spomin in lahka ameriška gruda!

Z. A. Arko,

tajnik-blagajnik dr. št. 27 JSKJ.

Chisholm, Minn.

Tem potom naznanjam članom društva Danica, št. 150 JSKJ, da se bo prihodnja seja vršila prvo nedeljo v aprilu, to je 1. aprila. Premestile smo se zato, ker je druga nedelja v aprilu velikonočna. Ta izprememba velja samo za mesec april. Vse članice so napravene seveda one, ki so bolne ali preveč oddaljene. Na dnevnem redu bo volitev delegatinje za prihodnjo konvencijo, ki se bo vršila v Ely, Minn., ter se prične 30. julija. Poleg tega imamo še nekaj drugih važnih zadev za urediti. Torej, sestre, ne pozabite priti na sejo 1. aprila!

Annie Trdan, tajnica

Claridge, Pa.

Članom društva sv. Mihaela št. 40 JSKJ naznanjam, da je bilo na redni mesečni seji sklenjeno, da se vrši izredna društvena seja dne 25. marca ob deveti uri dopoldne. Znano je, da se bliža konvencija naše vrste organizacije in treba bo izvoliti delegata. Pri našem društvu se je članstvo v zadnjih par letih precej pomnožilo, zato smo po pravilih opravičeni do dveh delegatov. Kot predsednik društva priporočam članom, da si izberejo iz svoje srede dva moža, ki bosta zmožna svoje naloge na konvenciji. Torej vsi imajo boljši vpogled v poslovne dejavnosti našega društva. Na konvenciji se marsikater reč lahko popravi z manjšimi stroški kot po konvenciji.

Zaradi delegatov je moje mnenje, da je dovolj en delegat ob vsakega društva. Vsa društva, ki štejejo 25 članov ali več, naj bi postala po enega delegata in nobeno več. Černi posiljati dva delegata od enega društva, ko imate oba eno in isto poročati in na isti način glasovati. Zakaj ne bi se enemu ne dalo dveh glasov? Tem bi se prihranilo mnogo časa in denarja.

Pozdrav vsem članom in članicam J. S. K. Jednote!

Valentin Dagarin,

tajnik dr. št. 41 J. S. K. J.

New Duluth, Minn.

Pozivljam člane in članice društva sv. Ime Jezus, št. 128 JSKJ, da se polnoštevilno udeleži prihodnje seja, ki se bo vršila v nedeljo 8. marca v navadni dvorani. Začetek točno ob deveti uri dopoldne.

Z bratskim pozdravom

Louis Lebar,

predsednik dr. št. 40 JSKJ.

Barberton, O.

Ko sem pred dobrim mesecem podal svoje mnenje glede imena naše jednote, nisem direktno mislil na črko "K". Moje mnenje je, da se ime spremeni toliko, da bo imelo nekakšno privlačnost. Gledati moramo, da bo odgovarjalo členu XXX., točka prva in tudi morebitni izpremembi iste. Člen XXX., točka 1. se glasi:

"Za člana jednote se sprejme lahko vsaka oseba moškega ali ženskega spola, ki govorí katerikoli slovenski jezik itd."

V koliko da odgovarja imenitosti točki, se ne maram ukvarjati. Dobesedno zavoljo tega ne, ker je društvo sv. Martina, št. 44 J. S. K. Jednote na svoji zadnji seji sklenilo, da naroči svojemu delegatu, da glasuje na prihodnji konvenciji za to, da ostane ime neizpremenjeno. Kar se tiče člena XXX., točka 1. naših pravil, mu moramo dati posebno pozornost. Ne glejmo na prošlost, ne na sedanost, poglejmo v bodočnost.

Kar se tiče priseljevanja, istega sploh ne velja omenjati, tega bo vedno manj. Poglejmo pa malo med našo slovensko, tukaj rojeno mladino. Poglejmo na primer med sinove in hčere naših pionirjev. Poglejmo pa take, katerih starši so bili poročeni pred osemnajstimi ali dvajsetimi leti. Ali res vsa taka mladina koraka za nam? Je li prepojena z istim duhom kot njeni roditelji? So nekateri, ki so ponosni na svoje slovenske roditelje, ponosni na svoj slovenski jezik in na svoje prednike. Ti se niso in se ne bodo sramovali slovenskega jezika. Ne bom trdil, da so tudi ali v manjšini, ali vedno več je takih, ki ne marajo za svoj materinski jezik, sploh nočjo govoriti slovensko. Dandanes je pa že veliko tudi takih, ki svojega materinskega jezika sploh govoriti ne morejo. To se pa ne dogaja samo med Slovenci, isto je z vsemi drugimi narodami. Nekateri si glavijo beljico, kdo je sposoben za delegata. Povedano je bilo že, da vsi dobrostojeci član ali članica, ki zna pisati in citati, je vsaj eno leto član JSKJ in vsaj tri mesece član dotičnega društva, in ki je ameriški dr-

Zakaj pa ne, saj so vsi Amerikanci!

Naša jednota sprejema samo take člane, ki so zmožni katerikoli slovenskega jezika. Ali hočemo to še za naprej obdržati? Ali bomo še za naprej zagradili drugorodcu pot pred pristopom k naši organizaciji? To lahko storimo, in še par let nam ne more morda nič škodovati, ali sčasoma pa utegne rodit zle posledice. Le pomislimo, ali niso dvomljivi naši upi, sko se zanašamo, da bodo malčki od petih let ostali po dvajsetih letih še vedno zvesti načelom svojih očetov! Res dvomljivo!

Po mojem mnenju bi se moral prej omenjena točka popolnoma izpremeniti.

RAZPRAVE O PRAVILIH

(Nadaljevanje iz 5. strani)

žavljaj. Delegat bo moral zastopati društvo po naročilih svojega članstva. Boriti se bo treba tudi za to, da pride na konvenciji vsak delegat v javnost, da bomo vsi člani vedeli, kaj je delegat del na konvenciji. Predlogi morajo priti v zapisnik, da bo na ta način javnost vedela, če je delegat vršil svojo dolžnost po naročilu društva. Na zadnji seji sem prečital poziv glavnega tajnika, tikoč se volitve delegatov, pa me nekateri niso razumeli, ali pa me razumeti niso hoteli. Kdor me še danes ne razume, mu pač ni za pomagati.

Z bratskim pozdravom

Anton Zidanšek,
tajnik dr. št. 174 JSKJ.

Hollsopple, Pa.

V eni izmed zadnjih številk Nove Dobe smo videli letno in polletno poročilo naše Jednote. Napredek je vsestransko poveden. Upajmo, da bo za svoj 30-letni jubilej dosegla število 20 tisoč članov. — Zdaj je čas, da se člani oglašajo z dobrimi nasveti v glasilu ali na društvenih sejah. Izvolijo naj se delegati, ki jim bo res napredek in korist Jednote pri srcu. Organizacija naj ostane še naprej s svojim sedanjim imenom, ki še ravno tako odgovarja duhu časa kot pred 30 leti. Ali bi ne bilo bolje denar, ki bi se potrošil za nepotrebno izpremenbo, dati v sklad za stare in onemogle člane, ki jih bo čimdalje več. Gotovo bi bilo več priznanja in hvaležnosti. Kdo more jamčiti, da bo organizacija, če izpremeni ime, bolje napredovala kot sedaj. Kar bo novih pravil po konvenciji, pa soglašam s tistimi, ki so za to, da bi se posebej natisnile.

Valentin Vidmar,
član dr. št. 145 JSKJ.

Barberton, O.

Obljubil sem, da bom pisal o konvenčnih stroških, o času, ki da se tam po nepotrebniem trati. Ko sem to zapisal, nisem niti z daleka mislil reči, da delegati hodijo samo lenobo past na konvencijo, ali pa se samo zabavajo. Res je ravno naspotno, in kdor je bil na konvenciji, bo povedal da je vse kaj drugačega kot prijetno sedeti na enem mestu celi dan. Kar imam v mislih, je gotovo delo, ki se vrši na konvenciji in kateremu se bi lahko izognili ali pa ga izvršili že pred konvencijo in tako imeli veliko manj stroškov.

Pred vsako konvencijo so nasveti, kako se mora delati, da bo konvencija izvršila svojo nameno, oziroma delo v štirih ali petih dneh. Vse to se bi tudi lahko doseglo, ako bi ne ostalo samo pri nasvetih in se bi delegati resno za to pobrigali. Zadnja konvencija je zborovala devet dni. Vzemimo, da bi konvencija izvršila svoje delo v štirih ali petih dneh, namesto v devetih, bi si na ta način prihranili okoli pet tisoč doljarjev ali kaj. Torej kateremu delu se bi lahko izognili na konvenciji? Začnimo po vrsti.

1. Volitev poverilnega odbora. Potem ko se nominira delegata za v ta odbor, se vrši volitev. Ali ko je naposled ta odbor izvoljen, se isti ne more podati na svoje delo, dokler še prej glavni nadzorni odbor Jednote tem ne pregleda njih poverilnice, aka so v redu. Konvencija niti zborovati ne more, dokler niso pregledane vse poverilnice in mora vsedega tega čakati. Ako bi ta nadzorni odbor potem, ko pregleda poverilnice tem izvoljenim šel z delom kar naprej in pregledal poverilnice še ostalim delegatom, ne bi bilo treba nobene volitve, nobenega čakanja. Lahko se bi naredilo in pametno bi bilo, da se bi nadzorniki zbrali v konvenčni dvorani par ur prej, predno se začne zborovanje in tako se bi samo pri tem prihranilo par ur časa. Člen

VI., točka 4. sicer pravi, da se voli odbor, vendar ako imajo nadzorniki pravico pregledati poverilnice nekaterim, zakaj ne bi imeli pravice in dolžnosti pregledati še ostalim? Pri tem, o čemur sedaj pisem, moramo pomisliti pa še nekaj drugačega. Zgodi se namreč lahko, da je navzoč kdo izmed delegatov, kateri nima v redu svoje povrnilice in vsedega tega neopravilen voliti. Bi-li bila v takem slučaju volitev sploh veljavna? Nikakor ne. Videli pa smo ravnorak, da se je vršila volitev brez odbora, brez da bi bili gočovi, aka so vsi upravljenci voliti. Točka, katera zahteva to volitev, se lahko v eni minutu suspendira, aka so delegati za to, in brez te ceremonije bi bili že lahko na tej konvenciji.

2. Volitev konvenčnega predsednika in podpredsednika. O tem rečem le to, da ako je predsednik in ako slučaj nanese podpredsednik zmožen voditi in zastopati Jednote skozi dobo med konvencijami, zakaj ne bi bila njegova dolžnost tudi predsedovati na konvenciji?

3. Nadzorniki ali pa porotniki Jednote bi tudi lahko šteli glasove, kadar se vrši volitev z listki, ne pa poseben odbor. Kar se tiče volitve družih konvenčnih odborov, se je temu že malo odpomoglo, ker kakor razvidno iz seje glavnega odbora, se bo imenovalo že pred konvencijo tri delegate za v odboru za pravila, kateri odbor se bo sesel v mestu konvencije deset dni pred pričetkom konvencije, da bo izdelal provizorična pravila. To se mi vidi zelo pametno, le doba desetih dni je predolga. Pravila naše Jednote so precej popolna in ne rabijo zelo dolesti sprememb ali dodatkov, in nekaj na železniške družbe in nekaj na mesto.

Dostojna razprava, opremljena s stvarnimi argumenti, imponira tudi nasprotniku.

O vseh dopisnikih, ki posežejo v razpravo, bi morali soditi, da jim je pri srcu dobrobit in napredok Jednote; četudi se naša mnenja krijojo, s tem še ni rečeno, da imajo naši oponenti slabe namene.

Osebnosti ne spadajo v noben dostojen list, najmanj pa v glasilo bratske podporne organizacije in v razprave o pravilih.

Pri razpravah o pravilih organizacije, v kateri smo vse bratje in sestre, naj bi se polagalo večjo vemožnost na to kaj je pisano, kot kdo je pisal.

Glasom obstoječih pravil se ne more niti priporočati in hvaliti, niti napadati ali zasmehovati nobene politične ali verske skupine.

Dopisniki naj izvolijo tudi vpoštevati določbo glavnega odbora, katera je bila sprejeta na polletni seji meseca julija 1927, in glasom katere sime vsek član v glasilu razpravljal o eni in isti točki pravil samo dvakrat. Ta sklep je glavni odbor osvojil zato, da bodo mogli priti do besede vsi člani, ki bodo želeli razpravljal o pravilih.

JOLIETSKE VESTI

Slovenci v Jolietu zopet poslušajo, kaj se bo rodilo iz nevadne aktivnosti, ki vladajo pri društvu sv. Petra in Pavla, št. 66 J. S. K. Jednote. Poroča se, da bo to napredno naše društvo na dan 19. aprila zopet povabilo tukajšnje in okoliške rojake na veliko slovensko veselico v Slovenia dvorani.

V College of St. Benedict v St. Joseph, Minn., se nahajajo hčerki poznanega tukajšnjega rojaka Josipa Sitarja. Obe sta muzikalno nadarjeni in priznani lepotici. Tukajšnji list "Spectator" prinesel je sliko dvojček Genevieve in Bernice Sitar na celini strani dne 2. marca. List med drugim navaja, da učitelji in prijatelji dostikrat ne vedo, katera je Genevieve in katera je Bernice.

Društvo sv. Petra in Pavla, št. 66 J. S. K. Jednote namerava privabiti k vzajemnemu delovanju v gotovih ozih vsa slovenska društva, kar bo vsem v korist. Posebne važnosti je, da se društva primerno razvrste s svojimi prireditvami.

V sedanjem terminu okrožnega sodišča morda pride na večina delegatov nikakor ne more brezplačno žrtvovati časa na konvenciji, vendar gledalo se naj bi, da se plača delo na konvenciji le toliko, da delegat ne trpi materialne škode. V to svrhu se naj bi, ako je mogoče, preskrbelo, da dobre delegati hrano in stanovanje za primereno odškodnino. Dobro bi bilo, da se bi še kdo drugi oglašil in besedo bo imelo sodišče.

Društvo sv. Petra in Pavla, št. 66 J. S. K. Jednote namerava privabiti k vzajemnemu delovanju v gotovih ozih vsa slovenska društva, kar bo vsem v korist. Posebne važnosti je, da se društva primerno razvrste s svojimi prireditvami.

V sedanjem terminu okrožnega sodišča morda pride na večina delegatov nikakor ne more brezplačno žrtvovati časa na konvenciji, vendar gledalo se naj bi, da se plača delo na konvenciji le toliko, da delegat ne trpi materialne škode. V to svrhu se naj bi, ako je mogoče, preskrbelo, da dobre delegati hrano in stanovanje za primereno odškodnino. Dobro bi bilo, da se bi še kdo drugi oglašil in besedo bo imelo sodišče.

Dva jolietska letalca, E. J. Nicholson in B. Harms, sta bila v Canadi obsojena vsak na \$250 globe, ker sta pristala blizu mesta Sarnia, Ont., in se nista javila carinskim uradnikom.

—

le tako velike stroške.

6. Gledalo se naj bi na to, da se opuste vse prireditve v počast in zabavo delegatom med časom, ko konvencija zboruje. Vse tako kolikor toliko moti zborovanje in vse take stvari se naj bi priredilo še potem, ko se konvencija zaključi.

Ako kdo misli, da sem prevčil naravnost kaj povedal, naj se mi oprosti. V mislih sem imel to, kako se bi dalo konvenčne stroške znižati.

Anton Okolish,
član dr. št. 44 J. S. K. J.

NEKOLIKO NASVETOV K RAZPRAVAM O PRAVILIH

Vsi dopisniki, ki se odločijo javno razpravljati o izpremembib ali izboljšanju naših pravil, naj bi v prvi vrsti vpoštevali, da ima pisana beseda lahko vse drugačne posledice kot izgovorjena. Marsikaj se včasi lahko reče, kar ne bi bilo priporočljivo zapisati.

Dobro bi bilo dalje, da vsak dopisnik vpošteva sledete:

Z lepo besedo se da mnogo več povedati in dosti več dosegci kot z robostjo, zmerjanjem ali za-

smehanjem.

Dostojna razprava, opremljena s stvarnimi argumenti, imponira tudi nasprotniku.

O vseh dopisnikih, ki posežejo v razpravo, bi morali soditi, da jim je pri srcu dobrobit in napredok Jednote; četudi se naša mnenja krijojo, s tem še ni rečeno, da imajo naši oponenti slabe namene.

Sin pokojnega Mike Kochevanja, Mr. Joseph E. Kochevar, bo skušal dobiti republikansko nominacijo za v državno legislaturo o priliki primarnih volitev dne 10. aprila.

Naš rojak in član J. S. K.

Jednote Louis Lukancich se na-

merava v maju podati za nedoločen čas na obisk v staro domovino. Nekateri ugibajo, da se morda ne vrne sam.

—

Dne 12. marca je po kratki

bolezni umrla tu Miss Henrietta Rogina, stanovanja na 103 India-

na St.

Davki na nepremičnine se

morejo plačati vsak čas, toda brez nadaljnih stroškov se za-

morejo plačati le do 15. aprila.

Od 15. aprila do 1. maja doplača se z davki le stroški za oglaševanje. Po prvem maju je treba doplačati globro enega odstotka, po 1. juniju pa globro dveh odstotkov prave davčne

slove.

—

Rojak in sobrat Joseph Horvat, ki je bil več mesecov brez dela, je nedavno otvoril "tovarno za kranjske klobase." Bajezna dobro zadovoljiti svoje odjemalce.

—

Dva jetnika tukajšnje star

jetnišnice, Herbert Ott in

Ralph Hill, ki sta delala kot

"zaupnika," sta dne 12. marca

pobegnila v avtomobilu civilne

sijajen pogreb. Tem potom se

iskreno zahvaljujem vsem ude-

ležencem pogreba. Zahvalju-

jem se dalje darovalcem ven-

čevem: Društvu Slovenski Pre-

mogar, št. 146 J. S. K. Jednote,

društvu Zarja Svobode, št. 349

S. N. P. Jednote in društvu L.

O. of Moose, družinam Ulle,

Martinčič, Dormish, Čuk, Lau-

rič, Matičič, G. Čekada, F. Ber-

dan, Frank Martinčič. Hvala

vsem za vso naklonjenost in so-

žalje.

Ti pa, nepozabni Charles, od-

počij se od truda in napora, od-

dahni se od trpljenja, ki Ti ni

priznanašalo vse življenje. Naj

Ti bo sladek počitek v naročju

matere zemlje.

Mrs. Mary Zakrajšek, žaluoča

soprog; številni prijatelji.

Rockwood, Pa., dne 29. febru-

aria 1928.

—

Poroča se, da krožijo v tej

okrožnega ponarejeni 20-dolarski

bankovci, izgotovljeni na ime

Federal Reserve banke. Eden

teh ponarejenih bankovcev je

nosi serialno številko G36419-

836A.

—

Dva jolietska letalca, E. J.

Nicholson in B. Harms, sta bila

v Canadi obsojena vsak na \$250

globe, ker

RACUN MED DRUŠTVI IN JEDNOTO

(Nadaljevanje iz 6. strani)

179	1.35
180	.90
182	1.35
183	1.50
185	3.60
187	1.65
188	.15
189	.45
50 za jan.	1.80
119	3.30
125	1.50
135	2.85
189	.45

Skupaj \$895.95 \$938.00

Joseph Pishler, glavni tajnik.

POROČILO UMRLIH ČLANOV IN ČLANIC, KOJIH POSMRTNINE SO BILE NAKAZANE V JANUARJU IN FEBRUARJU 1928.

Umrla sestra, Mary Schank, cert. št. 21867, članica društva sv. Štefana, št. 26, Pittsburgh, Pa. Umrla dne 19. decembra 1927. Vzrok smrti: Vnetje maternice. Zavarovan je bila za \$1000. Sprejeta v jednoto dne 21. februarja 1922.

Umrl brat, Joseph Plankar, cert. št. 3180, član društva sv. Jožefa, št. 52, Mineral, Kans. Umrl dne 23. decembra 1927. Vzrok smrti: Vnetje maternice. Zavarovan je bila za \$1000. Sprejeta v jednoto dne 1. junija 1905.

Umrl brat, Matt Simsic, cert. št. 3644, član društva sv. Alojzija, št. 6, Lorain, O. Umrl dne 28. novembra 1927. Vzrok smrti: Srčna bolezen. Zavarovan je bil za \$100. Sprejet v jednoto dne 21. junija 1905.

Umrl brat, Louis Gregorich, cert. št. 17577, član društva sv. Alojzija, št. 6, Lorain, O. Umrl dne 11. novembra 1927. Vzrok smrti: Povozen od poulične železnice. Zavarovan je bil za \$500. Sprejet v jednoto dne 26. aprila 1924.

Umrl brat, George Bosanec, cert. št. 947, član društva sv. Štefana, št. 11, Omaha, Neb. Umrl dne 6. januarja 1928. Vzrok smrti: srčna bolezen in plučnica. Zavarovan je bil za \$1000. Sprejet v jednoto dne 17. februarja 1904.

Umrl brat, Jacob Fabec, cert. št. 21812, član društva sv. Štefana, št. 26, Pittsburgh, Pa. Umrl dne 3. januarja 1928. Vzrok smrti: plučnica. Zavarovan je bil za \$250. Sprejet v jednoto dne 25. januarja 1922.

Umrl brat, Joseph Dekleva, cert. št. 6595, član društva sv. Štefana, št. 26, Pittsburgh, Pa. Umrl dne 25. decembra 1927. Vzrok smrti: jetika. Zavarovan je bil za \$1000. Sprejet v jednoto dne 28. februarja 1907.

Umrl brat, Andrew Tancafel, cert. št. 13331, član društva sv. Barbare, št. 60, Chisholm, Minn. Umrl dne 6. januarja 1928. Vzrok smrti: plučnica. Zavarovan je bil za \$1000. Sprejet v jednoto dne 5. julija 1910.

Umrla sestra, Mary Gornik, cert. št. 15279, članica društva sv. Jurija, št. 111, Leadville, Col. Umrla 14. novembra 1927. Vzrok smrti: žolčni kamni. Zavarovana je bila za \$1000. Sprejeta v jednoto dne 25. maja 1912.

Umrl brat, Frank Škerl, cert. št. 5856, član društva sv. Martina, št. 44, Barberton, O. Umrl dne 11. januarja 1928. Vzrok smrti: jetika. Zavarovan je bil za \$1000. Sprejet v jednoto dne 21. oktobra 1906.

Umrl brat, Matija Kogovšek, cert. št. 12693, član društva sv. Roka, št. 94, Waukegan, Ill. Umrl dne 18. januarja 1928. Vzrok smrti: plučnica. Zavarovan je bil za \$1000. Sprejet v jednoto dne 11. februarja 1910.

Umrl brat, Mah Lamuth, cert. št. 828, član društva sv. Cirila in Metoda, št. 9, Calumet, Mich. Umrl dne 27. januarja 1928. Vzrok smrti: jetika. Zavarovan je bil za \$1000. Sprejet v jednoto dne 25. oktobra 1900.

Umrl brat, John Korbar, cert. št. 26513, član društva "Vsi za enega, eden za vse," št.

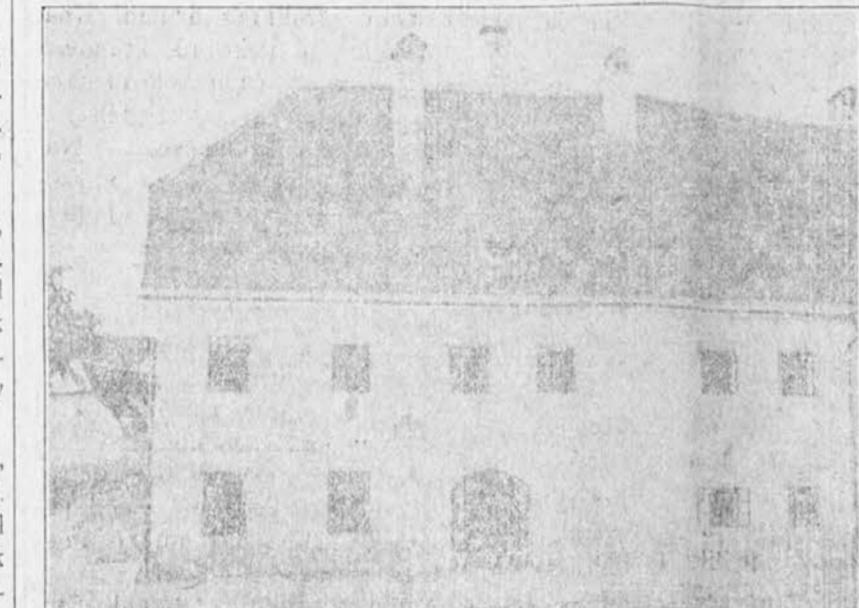
O MIROSLAVU VILHARJU

Miroslav Vilhar je bil Notranjec, sin našega slovenskega Krasa, katerega je skoro dočela zaslužil verolomni Lah. Kras je zdaj jugoslovanska Alzacija-Lotriška. Na glavnem trgu Postojne, tega biserja Notranjske, je stal spomenik Miroslava Vilharja, na katerem so bile vklesane besede njegove pesmi:

"Cujte gore in bregovi,
da sinovi Slave smo!"

Lahe je seveda to bodlo v oči in zavlekli so spomenik kraškega slavca v neki začetni prostor. Ostala pa je še v mejah Jugoslavije. Vilharjeva rojstna hiša v Planini. Dobrih par krokov proč pa se že vleče italijanska meja. Sestavl je se odbor za Vilharjev spomenik, ki bo stal na kraju njegovega rojstva in kazal Lahom, "da sinovi Slave smo."

Za ta spomenik se zbirajo prispevki tudi med ameriškimi Slovenci. Na posebne uspehe se za enkrat pa ne more računati radi slabih delavskih razmer v tej deželi. Vendar pa je



Rojstna hiša Miroslava Vilharja v Planini na Notranjskem, Jugoslavija.

že določena prva prireditev v Celo mlade, v Ameriki rojene slovenske dekllice sem slišal peti:

"Rozic ne bom trgala,
da bi vence spletala;
mirno, svobodno, ljubo
po planinah naj cveto!"

Vilharjeva je tudi znana planinska:

"Na goro, na goro,
na strme vrhe!
Tja kliče in miče
in vabi sreč!"

Naštet bi bilo mogoče še precejno število Vilharjevih pesmi, ki jih narod smatra za svojo lastnino in jih prepeva ob tisočih prilikah. Menda najbolj globoko v srce naroda pa se je vkoreninila tista večno-lepa: "Po jezeru bliž Triglavu," ki se končuje: "Tukaj Slava vence vije, srce bije nam gorko! Cujte gore in bregovi, da sinovi Slave smo!"

A. J. T.

Potovanje steklenice.

Na zapadni obali Iriske je neki William Hannapin pobral iz vode steklenico, v kateri je bila steklitska in navodilo, kam naj jo nadaljite pošljte. Omenjeno steklenico je z mnogimi drugimi vred vrgel v valovе raziskovalec Beebe v Karibejskem morju pred letom dni. Najdena je bila 2.800 milj proč. Večno steklenico pa so valovi zanesli na obrežje Centralne Amerike.

171, Republic, Pa. Umrl dne 27. novembra 1927. Vzrok smrti: samomor. Zavarovan je bil za \$1000. Sprejet v jednoto dne 21. avgusta 1926.

Umrla sestra, Frances Skarba, cert. št. 17540, članica društva sv. Janeza Krstnika, št. 44, Barberton, O. Umrl dne 16. decembra 1927. Vzrok smrti: bolezen na jetrih in žolču. Zavarovana je bila za \$1000. Sprejet v jednoto dne 31. marca 1913.

Umrl brat, Rudolf Tičar, cert. št. 13300, član društva sv. Janeza Krstnika, št. 112, Kitzville, Minn. Umrl dne 8. februarja 1928. Vzrok smrti: poštrečen v rudniku. Zavarovan je bil za \$1000. Sprejet v jednoto dne 26. junija 1910.

Umrl brat, Mijo Káraturovič, cert. št. 27540, član društva sv. Sloga, št. 166, Indianapolis, Ind. Umrl dne 25. decembra 1927. Vzrok smrti: plučnica. Zavarovan je bil za \$500. Za bolniško podporo, operacije in odškod. 25,143.00 Za izredno podporo iz sklada onemoglih 908.16

Skupaj \$41,301.16 Joseph Pishler, glavni tajnik.

Do iskrenega prijateljstva z Italijo je moči priti le preko ureditve naših manjšin v Julijski Benečiji.

Za naše manjšine zahtevamo svobodo narodno-kulturnega življenja.

(Naslednji članek je povzet iz "Manjinski presbiro" — "Manjinski Presbiro" — ki je uradno izveden "Jugoslovenske Matice" in "Podružnico jugoslovenske Matice" in je od nje do dan pridobivala članek te publikacije, ki zastopa narodne manjšine Slovencev in Hrvatov, posebno pa onih, ki poteka pod italijansko vlado. Ta članek van bo pokazen, da je del "Jugoslovenske Matice" in "Podružnice jugoslovenske Matice" in je moral biti vsekim imenom nas član te organizacije, ki zastopa naše interese in te potrebuje, da interes v slovenščine pravice naših, ki je pod tujo peto. — Tajanstvo podružnice "Jugoslovenske Matice" v Clevelandu, Ohio. — M. P. — L. F. T.)

Prema odredbi rimskega sporazuma, oziroma pogodbe o prijateljstvu je potrebno, da se ta sporazum eno leto pred potekom istega obnovi ali pa prekliče. Ker je ta rok neposredno pred nami, in ker so baš sedaj v teku pogovori med jugoslovansko in italijansko vlado, se je ta rok podaljšal za šest mesecov. V tem času je potrebno najti izhod iz sedanega težkega položaja, ki vlada v odnosih med jugoslovansko državo in Italijo.

Ob tej priliki smatramo za našo dolžnost, da opozorimo merodajne kroge na zelo važno vprašanje, brez kojega ni mogoče priti do iskrenega prijateljskega sporazuma z Italijo.

To važno vprašanje ni izključno mednarodno-pravnega značaja, ne posredno predmet razgovora med Italijo in Jugoslavijo, vendar je neobhodno potrebna in politično tako zrel, da ne more Italija svojega postopanja proti njemu na noben način opravičiti z nikakim pozivanjem na narodne manjšine v Jugoslaviji, katerih položaj se ne more primirjati položaju naših bratov v Italiji. Slovencem in Hrvatom ni odzveta samo sola, temveč s kruto roko se uničujejo načeli in organizacije, ki se na ta način onemogoči njihovo privatno kulturno delovanje na temelju materinskega jezika. V zadnjem času se je pričelo uničevati tudi njihov podprtarski organizaciji, kakor tudi izvrševanje verskih dolžnosti.

Vsak tak odnosaj, ako hoče biti po mogočnosti stalen, je potreba čiste atmosfera, katera nastane le tedaj, ko se vodi o našem razpoloženju račune. Italija nima v tem pogledu od načesar zahtevati. Neznanost število Italijanov, kateri žive v nekaterih mestih ob našem Jadranu, je za svoj obstanek — naroden obstanek — zagotovljen. Naroden obstanek — zagotovljen je tudi v tem času, da se ne more Italija nadaljevati raznarodovalno politiko. Kako Jugoslovane v tem oziru podpira Francija, smo obveščeni, da se v Rimu bo sedaj zelo veliko proučuje o željah jugoslovenskih manjšin.

Rojake širom Amerike pozarjam, da pazno čitajo razne članke, ki jih bo priobčilo taj-

sti v cerkvi v njih materinskem jeziku.

To postopanje fašističnega režima je nepremostljiva zapraka, katera deli našo državo od Italije toliko časa, dokler se poslužuje politike raznarodovanja. Ako hoče Italija, da se odnoša med jugoslovansko državo izboljšajo, tedaj bomo verovali v iskrenost te želje samo tedaj, kadar nas Italija prepiča, odnosno omogoči stvarno in zakonito kulturno avtonomijo Slovencev in Hrvatov, živečih v njenih mejah. Ako Italija želi iskrenega sporazuma z nami, kar je obojestranska interesa, tedaj sledi iz te želje, da mora imeti obzir z našimi čustvi, zahtevami in potrebami svojih slovenskih državljanov. Ako Italija odbije sporazum na podlagi teh zahtev, ne preostaja Jugoslaviji nič drugega kot da izjavi, da je v tem slučaju vsak sporazum nemogoč, da nam že v naprej stavi nekaj nemogočega, in če bi se sploh na takih osnovah moglo skleniti sporazum, je isti čisto iluzoričenega značaja. Mi smo o tem že nekolikokrat govorili, toda zdi se, da potrebuje Italija tak opomin večkrat, posebno pa sedaj, ko mora biti vsakemu jasno, da se tak položaj kot obstaja sedaj med Jugoslavijo in Italijo, ne more več nadaljevati. Italija bo prišla v stadij, ko bo o tem spregovorila jasno besedo.

V razgovorih z Italijo je treba slednjo vedno opominjati, da živi v njenih mejah del našega organizma, čigar bol vsi čuti in da ne bo prišlo nikdar do iskrenih odnosajev, ako bo Italija nadaljevala raznarodovalno politiko. Kako Jugoslovane v tem oziru podpira Francija, smo obveščeni, da se v Rimu bo sedaj zelo veliko proučuje o željah jugoslovenskih manjšin.

(Dalje na 8. strani)



NAZNANILO in ZAHVALA.

Tužnih sreč javljamo sorodnikom in prijateljem, da nas je dne 12. februarja za vedno zapustila naša nepozabljena hčerka, oziroma sestra

Anna Besal

v cetežni dekliški dobi osemnajstih let. Draga pokojnica je bila rojena v Sloveniji 19. julija 1910, ter je prišla v Zedinjenje dne 26. decembra 1915.

Dolžnost nas veže, da se tem potom zahvaliti uradnikom in članstvu društva sv. Štefana, ki so nam stali ob strani za časa kratke bolezni druge pokojnice. Posobna hvala gre Mrs. Frank Golob, Mrs. Joseph Matičič in Mrs. John Balkovec. Za pogreb so dali svoje avtomobile na razpolago brezplačno Mr. John Balkovec, Mr. Frank Golob, Mr. Frank Cvetič in Mr. Paul Klun, za kar jim najlepša hvala. Hvala za darovane vence v cetežni društvo sv. Štefana, št. 26 JSKJ in družinam: John Balkovec, Frank Golob, John Trempus, Joseph Matičič, James Kastelic, Joseph Pogačar, Matt Jakska, Joseph Kotrot, Frank Goršek, Frank Eržen, John Pavlesich, Zvonko Jakić, Anton Čuril, Erwin Shall in Dav. Littman. Hvala vsem, ki so jo obiskovali, počivaljajoča na mrtvaškem odrju in jo spremlili na njeni zadnji poti.

Ne moremo pa se dovolj zahvaliti uradnikom in članstvu društva sv. Štefana, št. 26 JSKJ za vse izkazano pomoč, skrb in sočutje, za straženje odrja, za razvijite zastave, okinčanje s cvetjem itd. Hvala je posebej sobratu Anton Zbasniku, predsedniku društva št. 26 S. K. I. in glavnemu predsedniku JSKJ za na seji izraženo sožalje naši družini, kakor tudi členskim sestram na 57. cesti, ki so preskrble deklice Marijine družbe, da so nosile vence ob pogrebu in istotko hvala Rev. Jos. Skrju za tolažbo pokojnice in nas v teških urah.

Ti pa, draga in nepozabna Aniča, ljubljena od vseh, počivaj sladko v ameriški zemlji. Tvoji spomini ostane med nami lep in svetel, dokler se ne snidemo tam, kjer ni več žalosti in trpljenja.

OTOK ZAKLADOV

Angleško spisal R. L. STEVENSON
Poslovenil J. M.

(Nadaljevanje)

Mož, ki ga je imenoval Morgan — star, sivolas, zagoren mornar — je precej nerodno prišel bliže in vrtel svoj tobak v ustih.

"Torej, Morgan," je rekel Dolgi John zelo resno, "ti nisi nikdar poprepj videl tega Črnega — črnega psa, ali si?"

"Jaz ne, gospod," je dejal Morgan in pozdravil.

"Ti nisi vedel njegovega imena, kaj ne?"

"Ne, gospod!"

"Bogme, Tom Morgan, to je dobro za-te!" je vzklknil goštincičar. "Ako bi bil znan s kakim takim človekom, nikdar več ne bi stopil v mojo hišo, veruj mi. Kaj pa ti je pravil?"

"Ne vem prav dobro, gospod!" je odgovoril Morgan.

"Ali imenjuješ to tukaj na svojih ramah glavo?" je vpil Dolgi John. "Ti ne veš dobro, kaj ne! Morebiti celo nisi dobro vedel, s kom si govoril, kaj ne? Le dalje, kaj je govoril — o potovanjih, kapitanih, ladijah? Povej vendar! Kaj je bilo?"

"Pogovarjali smo se o neki kazni," je odgovoril Morgan.

"Ali res? Zelo primera stvar, zanesi se na to. Vrni se na svoj prostor nazaj, Tom."

In potem, ko se je Morgan vrnil zopet na svoje prejšnje mesto, je meni pristavil Silver z zaupljivim šepetanjem, ki je bilo zelo laskavo zame, kakor sem mislil.

"Popolnoma pošten človek, ta Tom Morgan, samo nekoliko trapast. Sedaj pa," je govoril zopet glasno, "poglejmo — Čri pes? Ne, ne poznam tega imena, jaz ne. Vendar se mi zdi — da, videl sem tega lovopa. Zahajal je semkaj z nekim slepim beračem, navadno."

"Zagotovljeni bodite, da je," sem rekel jaz. "Tudi slepega sem poznal. Njegovo ime ji bilo Pew."

"Ali res?" je kriknil Silver sedaj zelo razburjen. "Pew! Tako mu je bilo ime. Ah, izgledal je kakor kak morski volk! Ako vjamemo sedaj tega Črnega psa, to bo novica za kapitana Trelawneya! Ben zna dobro teči, malo mornarjev zna boljše teči nego Ben. Hitro ga bo vjel, preklicano! Govoril je o nek kazni! Jaz mu pokažem kazen!"

Ves čas, ko je govoril te besede, je hodil s svojimi bergljami po gostilni gorindol, udarjal z roko ob mize in se kazal tako vznemirjenega, da bi lahko prepričal vsakogar o resnobi svojih namer.

Moje sumnje so se na novo zopet vzbudile z vso močjo, ko sem našel Črnega psa pri "Daljnogledu" in ostro sem opazoval kuharja. Vendar je bil prezvit in prespreten in premeten zame ko sta se onadvina moža vrnila brez šape ter povedala, da sta v neki množici izgubila njegovo sled ter bila opsovana kakor dva tata, sem bil popolnoma prepričan o nedolžnosti Dolgega Johns Silvera.

"Poglej Hawkins," je rekel, "zelo nerodna stvar zame to ali ne? Tukaj je kapitan Trelawney — kaj si bo mislil? Pred nosom imam tega preklicanega Nemca, ki sedi v moji lastni hiši in piše moj rum! Sedaj pa prideš ti ter mi poveš o vsem tem naravnost brez ovinkov! Hawkins, bodi mi pravičen pri kapitanu! Ti si fant; seveda, imeniten dečak kakor le mogoče! Opažil sem to takoj, ko si prišel notri. Vendar kaj sem mogel storiti s tem starim lesom, s katerim še pamem? Ako bi bil zdrav, bi ga bil vjel na mestu sam ter mu že pokazal; gotovo! Toda sedaj —"

Nato pa je kar nenadoma prenehal in njegova usta so se zaprla, kakor da bi se bil nekaj spomnil.

"Geha!" je zavpil potem. "Trikrat rum! Razlomi moj les ako nisem pozabil na svojo ceho!"

In zgrudil se je na klop in se smejal. Tudi jaz sem se začel smejeti in smejava sva se skupaj, da je odmevala vsa gostilna.

"Oh, kako imenitno staro morsko tele sem!" je dejal navsezadnje ter si briral svoja lica. "Ti in jaz se bova dobro razu mela, Jakec. Sedaj pa se pripravi na pot. Tako ne pojde. Dolžnost je dolžnost, tovariš. Jaz denem na glavo svoj star tri oglati klobuk in pojdem s teboj h kapitanu Trelawneyu, da mi sporočim ta dogodek. Kajti vedi, mladi Hawkins, stvar je resna, in niti ti niti jaz se nisva obnašala tako, da bi se mogla drzniti zahtevati zaupanja. Ti tudi ne, praviš; nisi razumen — nobeden izmed naju ni. Vendar, preklicano, to je bila slaba šala z mojo ceho!"

In zopet se je začel smejeti in sicer tako prisrčno, da sem se zopet čutil primoranega pridružiti se njegovemu veselju, če tudi nisem razumel sale v njegovem smislu.

Na najinem malem izprehu po obrežju mil je bil zelo zanimiv družabnik; pripovedoval mi je o ladjah, mimo katerih sva prisla, o nosilni moči in narodnosti, tolmačil delo, ki se je na njih vršilo — kako je ena izlagala, druga nalagala blago in se tretja pripravljala na pot; vmes pa je vpletal majhne pripovedke o ladjah in mornarjih, ali pa ponavljal kak mornarski izraz toliko časa, dokler se ga nisem popolnoma naučil. Začel sem spoznavati, da je bil eden najboljših mornarjev.

Ko sva dospela do krčme, sta mirovni sodnik in dr. Livesey sedela skupaj in ravno z zdravico izpila svoje pivo, predno sta se namenila editi ogledati si ladjo.

Dolgi John je povedal celo zgodbu od začetka do konca zelo duhovito in popolnoma resnično. "Tako se je zgodilo, ali ne, Jakec?" je ponavljal in jaz sem vedno le pritrjeval.

Obadva gospoda sta obžalovala, da je Črni pes utekel; vse pa smo bili v tem edini, da se ničesar ne ukrene, in ko sta ona dva še čestitala Dolgemu Johnu, se je poprijel berglje in odšel.

"Vsi mornarji na krov danes popoldne ob štirih!" je zakljal sodnik za njim.

"Dobro, gospod," je odgovoril kuhar v hodniku.

"No, sodnik," je dejal dr. Livesey, "kakor navadno, jaz ne zaupam dosti vašim odkritjem; toliko pa rečem, ta-le John Silver mi ugaja."

"Ta človek je pravi biser," je rekel sodnik.

"Sedaj pa," je pristavil sodnik, "Jakec naj gre z nami na ladjo, kaj ne?"

"Gotovo da," odvrne sodnik. "Vzemi svoj klobuk, Hawkins, in potem pojdem pogledat ladjo."

IX. POGLAVJE

Orožje in smodnik.

Hispaniola je ležala nekaj daleč zunaj in mi smo šli pod ladjinimi glavami in okoli zadnjega dela mnogo drugih ladij in njihove vrvi so včasih škripale globoko pod nami, včasih se pa zibale visoko nad nami. Naposled smo dospeli do ladje, kjer nas je sprejel in pozdravil, ko smo stopili na krov, podčastnik Mr. Arrow, rujav, star mornar, z uhami v ušesih in škilečih oči. On in mirovni sodnik sta bila velika prijatelja, vendor sem kmalu opazil, da ni bilo tako med Mr. Trelawneyem in kapitanom.

Poslednji je bil mož špičastega obraza in zelo se mi je, da je jezen na vse na krovu; in res smo kmalu izvedeli vzrok: kajti komaj smo prišli dol in kabino, je za nami prišel nek mornar:

"Kapitan Smolett, gospod, želi z vami govoriti."

"Kapitanu sem vedno na razpolago. Povej mu, naj vstopi," je rekel mirovni sodnik.

Kapitan, ki je bil takoj za mornarjem, je nemudoma vstopil in zaprl vrata za seboj.

"No, kapitan Smolett, kaj mi imate povedati? Vse dobro, upam; vse v redu in pripravljen?"

"Dovolite, gospod," je rekel kapitan, "bolje je, da govorim odkrito, tudi če bi vas s tem razčaril. Meni ne ugaja to slepomislenje; meni ti možje niso všeč; meni ne ugaja moj podčastnik. To je na kratko vse."

"Morebiti, gospod, vam tudi ladja ne ugaja?" je vprašal sodnik zelo jezno, kakor sem opazil.

"O tem ne morem nicesar reči, gospod, ker je še nisem preskusil," je rekel kapitan. "Zdi se mi pa, da je ladja dobra, več ne morem reči."

"Morda vam tudi vaš gospodar ne ugaja?" pravi sodnik.

Toda tukaj mu je dr. Livesey prestriegel besedo.

"Počakajte malo," je dejal, "počakajte malo. S takimi prasanji ne dosežeš drugega kakor zlovoljnost. Kapitan je povedal preveč ali pa je povedal premalo, in pravico imam, da zahtevam pojasnila njegovih besed. Vam ne ugaja slepomislenje, kakor ste se izrazili. No, kaj naj bo to?"

"Sprejet sem bil v službo, gospod, z zapečatenimi povelji, kakor mi pravimo, da vodim to ladjo za vas gospode, kamor mi kažeš," je rekel kapitan. "Do semkaj vse dobro. Sedaj sem se pa prepričal, da ve vsak preprost mornar več o tem nego jaz. Kaj takega vendar ne morem odobravati in vi tudi ne!"

"Ne," je rekel dr. Livesey, "jaz tudi ne."

"Dalje," je rekel kapitan, "zvedel sem, da gremo iskat zadowad — čul sem od svojih lastnih mornarjev, pommite to. No, zadowad je kočljiva stvar; meni potovanja za zadowad pod nobenimi pogoji niso po godu; ne ugajajo mi pa niti najmanj, če so skrivnostna in če je, prosim oproščenja, Mr. Tralewny, skrivnost povedana papiga?"

"Silver je papiga?" je vprašal sodnik.

"To se le tako pravi," je rekel kapitan. "Žlobudra je. Moje mnenje je, da nobeden izmed vaju, gospoda, ne ve, kaj aju čaka; toda jaz vama povem, kar jaz mislim o tem: živiljenje di smrt, pa nevarna vožnja."

"To je vse lepo jasno, in smem reči, tudi prav resnično," je odvrnil dr. Livesey. "Mi prevzamemo vso odgovornost; vendar ako nevedni pa vseeno nismo, kakor vi mislite o naš. Dalje ravite, da vam ne ugaja moštvo. Ali niso dobrí mornarji?"

"Meni ne ugajajo," je odvrnil kapitan Smolett. "In mislim, da bi se morala meni poveriti izbiha mojih mornarjev."

"Morebiti bi se morala," je odgovoril zdravnik. "Moj prijatelj bi vas morebiti moral vzeti s seboj; vendar se to, ako se smi govoriti o tem, ni zgodilo namenoma. In Mr. Arrow vam ne ugaja?"

"Ne, gospod: Mogoče je dober mornar; pa on je preveč domač z mornarji, da bi mogel biti dober častnik. Podčastnik mora nekoliko nase gledati — in ne sme piti z možmi pred jamomo. 'Naše je,' so rekli kmetje. 'Mi smo z našim žulji laze naredili. Mi smo trpeli za nje in ne grajsčina.' 'Kje imate lastniško pravico? Kje so vaše lastniške listine?' jim je odgovoril oskrbnik.

"Grad plačuje davek od zemlje, na kateri so lazi in ne vi." In tako se je vlekla pravda kmetov, katero so izgubili. Biilo je več let po tem ko so Terliček bili na vasi in se pogovarjali z drugimi možaki, ko pride iz Starega trga kaplan in reče Terličku: "Terliček, vaš največji sovražnik je umrl." Terliček so takoj vedeli, da je to grajsčinski oskrbnik, pa so se zasmajili in rekli: "Tako! Permej, lejla, vendar ga je emrili hudič vzel." "No, no, Terliček, ne smete tako govoriti," jih je pogovarjal kaplan, "Bog ga je sodil." "Da, da," so rekli Terliček. "Bog ga je sodil ali permej, lejla, hudič ga je pa vzel!"

(Dalje prihodnjič)

VASKA TRMA

(Anton Okolish.)

V naši starosti domovini po vseh svede ni električnih žarnic, la bi svetile ponoči. Pa kaj jih je treba! Komu jih je treba! Kmet ne pojhaja ponoči okoli, fantje no, ti pa itak nočejo luči. Sicer pa tako vsak za vsako lužo, graben in lahko z zavezanimi očmi pride od enega konca vse do drugega brez vsake nezgode. Pa smo vendar v temi pravili ali bolje rečeno spoznali po hoji vsacega ako je šel po vasi mimo nas. Ta je šel po koncu, kakor nemški vojaki, kadar delajo, svetovno poznane gosje korake, in pri tem brenil vsak kamenček, ki mu je prisel na pot, da je daleč odletel naprej. Drugi je delal nerodne korake in kresal cesto. Kadar smo slišali v temi "šlep, šlep, šlep," smo tudi takoj vedeli, da gredo Terliček stric na šestnajstinko buščeka v gostilno. Terliček stric so namreč vedno obuti v škrornje in irhaste hlače, najsibode v navaden deštnik ali na največji praznik v letu. Ta kombinacija obleke in obuvala je bilo ravno tisto, kar je identificiralo Terlička in povzročalo tisti značilni vsem poznanji "šlep, šlep, šlep" pri njegovi hoji. Ali je vredno pisati o Terličku? Da, moji drazi sorojaki, vredno je.

Kdo pa je bil ta Terliček? Prvič bil je kovač v vasi Nadlesk, katera vas, čeravno nima kak posebne slave in nima niti

kaj zvoniku podobnega za svoja dva zvona pri cerkvi, daje pa že veliko let iz svoje srednjezupana Ložki dolini.

Kovačija strica Terlička je bila v naši vasi to, kar je nam tukaj v Ameriki društvena dvorana, le s tukaj, da se je tam obravnavalo vse mogoče in da nismo imeli nobenih pravil, kateri bi nam bile prepovedovali doprinašati na dan stvari, tikaže se vere, politike, osebnejne prečiranja in strank. Stric Terliček so sicer največkrat opravljali delo predsednika, ali imeli so žejezno kladivo namesto lesenega in miza je bilo nakovalo. Terliček niso imeli nikdar najetega ali plačanega pomagača, niti niso nobenega prosili, da naj pomaga, vkljub temu pa so imeli vedno zadosti pomagačev in na izbiro. Bolj majhni fantalini smo gonili meh in na kladali oglje. Da so nam to pustili Terliček, smo si steli v veliko čast. Sicer navsezadnje pa ni bila nobena igrača goniti ta meh. Bil je namreč že zelo star in imel je lastnost, da ako se ni posebno pazilo se je rad neka keta zaletel, nakar mu je popolnoma sape zmanjkal. Pri vsaki priliki so se Terliček takoj razjezili in preec na glas zagordnjali: "Permej, lejla, beži proč, ti ne znaš," in takoj je bil na mestu drug fante. Stari dedi so radi posedali na ješi in pušili z svojim "potokšk". Krepki fant je in možje pa so prijemale za težko kladivo in pomagali stricu kovati. Kadar ni bilo silnega

dela v kovačiji, so stric radi poslali in kaj pripovedovali. Dosti so izkušili Terliček in dosti pretrpeli. Tako naprimer so stric vodili dolgo pravdo proti grajsčaku Sneeberske grajsčine, potom katero so hoteli zopet priti do svojih pravic in pravice drugih sokmetov v Ložki dolini, katere jim je, kakor so trdili, vzel ta grajsčak. To pravdo so Terliček gnali do najvišje pravne instance v Avstriji, do justičnega ministra na Dunaju, kamor so šli Terliček in določeni.

Riceland, Ohio, je malo mestce, katero lastuje en sam človek, namreč Mr. T. E. Rice.

Nahaja se med mestni Wooster in Massillon ob Lincoln cesti.

Riceland ima dober hotel, restavracijo, prodajalno muzikalij, prodajalno avtomobilskih potrebuščin, grocerijo, garažo,

oljno postajo in igrišče za golf.

Avtomobilist zapravil v tem malem občestnem mestecu okoli \$50,000 letno. Mr. Rice je

zapustil mesto Wooster radi previsokih davkov in si postal

"lastno mesto."

Nenavadno mesto.</h